

A Székesfehérvári Vasvári Pál Gimnázium Kiadványa

2016/2017. II. szám

TARTALOM

- Ballagás 2017.
- A tanárok és a végzős diákok névsora
- Így látták az osztályfőnökök a 12.A-t, 12.B-t, 12.C-t, 12.D-t
- Öten a ballagók közül
*Interjú Varga Petrával, Osztotics Anettel, Bagladi Sárával,
Börcsök Olivérrel és Strobl Anitával*
- Irodalmi kuckó
- Diákélet
- Adatoló – eredmények a tanulmányi élet, a kultúra és a sport világából
- In memoriam Román Károly
- Statisztika

Szerkesztőbizottság: VISZ

Tanárszerkesztők: Kistelekine Szenkovits Szilvia, Nemesné Pajor Andrea

Technikai munkatársak: Bencze Ildikó, Nagyné Katona Mária

Felelős kiadó
Horváth József
igazgató

Ernest Hemingway: Soha ne légy szomorú

Soha ne légy szomorú, ha a valóság túl rideg,
s ne keseredj el, ha nem találsz helyed.
A valós élet olyan, mint a csörgedező patak,
előfordul néha, hogy nehezebben halad.
Ha nem találsz céljaid, ne gyötörd magad,
idővel majd alakul, mi e percben csak gondolat.
Kérdezhetnéd, miért élünk, de senki nincs, ki választ ad,
minden napunk küzdelem, mely mindhalálig megmarad.
Ha csalódott vagy, s úgy érzed, hogy minden hullám összecsap,
gondolj bele, mennyi ember vállalná sorsodat.
Mindig csak a jóra figyelj, s hibáidat elfeledd,
ha önmagadat elfogadod, könnyebb lesz az életed.
Ha nem látod a fényt, a Napot, nyisd ki jobban a szemed,
gondjaid közt tartogat még csodákat az életed.
Mindig csak a mának élj, s az örök szabályt ne feledd:
A holnap mindig tiszta, mivel nem szennyezi semmi tett.

Tanáraink

Démuth Csaba igazgatóhelyettes	Horváth József igazgató	Szenkovits Szilvia igazgatóhelyettes
Ágoston Istvánné	Horváthné Bohner Teréz	Németh Anikó
Balogh Julianna	Jáger Zsófia	Óber-Fekete Noémi
Baranyai László	Juhász Judit	Párkányi Virág
Baranyainé Endrődi Melinda	Juhász Livia	Peidl-Örkényi Helén
Bartos Péter	Kanizsainé Herke Zita	Regősné Kobán Mónika
Bíróné Tóth Erika	Kiffer Zoltán	Rideg Imre
Bukorné Bamberger Zsuzsanna	Kisari Orsolya	Saláta Józsefné
Csákberényi-Nagy Erzsébet	Kohutné Simon Erika	Somfai-Tóth Barbara
Csanády Mária	Koncz Hajnalka	Szabó Endre
Csordásné Marton Melinda	Kovács Tímea	Szabó-Bakosné Jaczenkó Éva
Démuthné Merkl Katalin	Kovácsné Csornai Márta	Szabóné Schneider Anikó
Fűsz Anita	Lovász Péter	Szalaiiné Szántó Marianna
Galbács Sándor	Lukács Zsuzsanna	Szarka Judit
Hajdú Györgyi	Majorné Szloboda Mária	Szőkéné Kiss Erika
Havranek Mária	Markóné Bese Franciska	Tamás Renáta
Helesfai Marcell	Monostory Zsuzsanna	Tarné Szabó Magdolna
Holmanné Zimmermann Júlia	Müller Csaba	Tóth Andrea
Horváth Dóra	Nagy Péter	Udvardi-Básti Edina
Horváth Ildikó	Nagyné Katona Mária	Vitkovics Katalin
	Nemesné Pajor Andrea	

*" Szerencsés vagyok, hogy van valamim,
aminek nagyon nehéz búcsút inteni. "*

(A.A Milne)

12.A osztály
2011-2017.

Horváthné Bohner Teréz
osztályfőnök

Balogh Bence	Koller Botond	Sándor Alíz
Boa Tamás László	Koltai Léna	Sponga Bence Balázs
Csizmadia Molli	Kovács Lilla Anna	Szabó Blanka
Csoma Gabriella	Lakatos Zita Eszter	Szakáts Réka Fanni
Ferkócza Dávid Áron	Lukács Gabriella	Szeghalmi Sára
Füredi Bálint	Markó Alíz Izabella	Szente Milán
Jászai Viktória Adrienn	Molnár Dominik Szilveszter	Szente Patrícia Andrea
Joszkin Richárd János	Nagy Richárd Ádám	Szücs Gábor Zoltán
Kálmán Eszter Magdolna	Novák Lilla	Törvényi Máté
Király Dzszenifer	Orczi Krisztián Bence	Vágó Kata
Kneifel Áron	Palásti László	Varga Petra

„Nézz vissza most egy percre, nézz az
útra,
Nézd meg, mit tett, mit alkotott a munka,
Nézz vissza ... aztán ismét csak előre,
S indulj tovább az alkotó jövőbe.“

(Kiss Jenő)

12.B osztály
2011-2017.

Saláta Józsefné **Szabó Endre**
osztályfőnökök

Balsay Dalma	Kerülő András Tamás	Papp Lilla
Czimmer Alexandra	Király Bence	Preszter Borbála Zoé
Csizmazia Nóra Karola	Kiss Patrícia	Ruzicska Eszter
Erdély Botond	Kocsis András	Samu Alexandra
Gál Dorka Beatrix	Koleszár Sándor	Szabó Botond
Hartal Balázs István	Kovács Balázs	Szepetneki Tamara
Herczog Roberta	Kovári Lilien	Tiringer Virág Kármén
Horváth Bence	Máté Balázs Csaba	Turcsán Márton
Hruskó Csaba	Mika Levente	Végvári Dorottya
Jászai Máté György	Nagy Enikő	Vizner Claudia
Kalló Péter	Németh Márton	Vörös Máté
Osztotics Anett		

*„ Ha az egész órát úgy betöltöd,
hogy benne érték hatvan percnyi van,
minden kincsével bírod ezt a földet,
s ami még több, ember vagy, fiam.”*

(J.R.Kipling)

12.C osztály
2013-2017.

Tarné Szabó Magdolna
osztályfőnök

Bagladi Sára	Filkorn László	Molnár Máté
Balázs Ákos	Grimm Gergely	Munkácsy Máté
Benkő Roland	Hajdu Zsófia	Nemes Lilla
Bihari Róbert	Horváth Karina	Pance Miklós Álmos
Bizderi Petra	Kalmár Eszter Kata	Petrás Tamás Botond
Csák Rebeka	Kaszás Enikő	Rács Alexandra
Csányi Abigél	Kolarovszki Réka	Sikos Anikó
Csoknyay Adél	Korponai Zoltán	Smatkó Vanessza
Dobai Márk	Kőszegi Bence	Szabó Krisztián Patrik
Domján Nóra	Lakatos András	Szegedi Marcell
Erdész Krisztián Roland	Lukács Dorottya	Vörös Fanni

„Az élet már adott sokat,
Bódítót és keservet,
De még valamit tartogat!”

Ady Endre

12.D osztály
2013-2017.

Kovács Tímea Koncz Hajnalka
osztályfőnökök

Bárány Eszter	Kóti Renáta	Schütz Alíz
Bátai Nóra	Kunos Dorottya	Simkó Boglárka
Békefi Enikő	Láng Petra Dóra	Sipőcz Vivien
Bertalan Réka	Nagy Klaudia	Strobl Anita
Bor Luca Dorottya	Nagy Levente	Szabó Réka
Börcsök Olivér Benjamin	Pártai Márk	Szabó Renátó
Csillag Rebeka	Pemmer Bálint	Szalai Réka
Csongrádi Márk Ferenc	Sepsi Maja	Tolnai Lilla
Csordás Tamás	Scheer Panna	Tóth Eszter
Dóra Donát Mátyás	Scheller Naomi Zsuzsanna	Török Beatrix
Gulyás Dóra	Scheller Richárd Károly	Viniczai Krisztián
Kemele Kata		Zsombok Eszter

ÍGY LÁTTÁK AZ OSZTÁLYFŐNÖKÖK

Aki még nem írt ilyen visszaemlékezést, összefoglalót 6 évről és 33 (36) gyerekről egy-másfél oldalban, az el sem tudja képzelni, milyen nehéz ez. Minden benne legyen, ami jellemzi az osztályt, de semmi fontos ne maradjon ki, nehogy valakinek rosszul essen. Hetek óta gondolkodom, hogy mit is írjak, de mivel holnap itt a határidő, most már papírra (számítógépre) is vetem gondolataimat.

Kezdődött az egész 2011-ben egy június végi napon a beiratkozással. Aranyos **kisgyerekekkel** találkoztam. Ekkor mindegyiküket megkértem, írjon nekem egy bemutatkozó levelet a nyáron. Így mire a gólyatáborba mentünk, egy kicsit már ismertem őket. A fényképek alapján igyekeztem a neveket is megtanulni. Már ott is kiderült, hogy nagyon ügyes, kreatív, sportos gyerekeknek lehetek osztályfőnöke. 7. osztályban lelkesen, nagy lendülettel fogtak hozzá a tanuláshoz és az összes megmérettetéshez. A szivaravatónk igen jól sikerült. Januárban műsort szerveztünk a szülőknek, hogy jobban megismerhessék az osztályba járó gyerekeket és egymást. Már ott is kiderült, mennyire sokoldalúak vagytok, mindenki szerepelt. Az osztály által előadott tánc fenomenális volt! Év végén a „Határtalanul” program keretében négynapos kirándulás a Felvidéken, felejthetetlen élményekkel gazdagított bennünket. Az év végi átlagunkkal az iskolai rangsor élén végeztünk.

(Emlékszem, matematikából az osztály 2/3 része jelest kapott, a többiek 4-est.) Még 8.-ban is tartott a lendület, de sportnyelven szólva, az évek alatt széthúzódott a mezőny. Jó néhányan tudták tartani a magas szintet, de akik nem jól túrték a monotonitást, hogy minden napra tanulni kell, kezdtek rosszabb jegyeket is kapni. 10. év vége volt a mélypont, ahol három emberünknek kellett nyáron pótolni. Kettőnek sikerült.

Tavalytól sokan hosszú hajrát nyitottak, vannak azonban, akik a rövid hajrában bíznak. A felvételi pontok növeléséhez jól jönnek a különböző nyelvvizsgák. Majdnem mindenkinek megvan az angol középfokú, 7 embernek felsőfokú is. Második nyelvből eddig 4 középfokú, egy felsőfokú vizsga van meg, de sokak még várják az eredményt....

A kapcsolattartás szempontjából az idei év volt a legnehezebb, az osztály nagy részét csak heti egyszer, az osztályfőnöki órán láthattam. Így meg kellett tanulnom facebookozni, hogy tudjunk kommunikálni. A csoportunkba minden fontos tudnivalót kiírtam. A legtöbbször használt mondatom: „IGAZOLÁSOKAT kérem!”

A legemlékezetesebb esemény számomra az volt, amikor nagy meglepetésemre nyolcadikos korukban az egész osztály megjelent nálunk, hogy egy kerek évfordulón felköszöntsenek.

Az idei év nagy attrakcióiból a szalagavatót emelem ki. Nagyon jól sikerült a műsor. A lányok gyönyörűek voltak, a fiúk csinosak, jó kiállításúak. Itt fogalmazódott meg bennem és talán a szülőknél is először meghatódottan: A kisgyerekek **felnőttté váltak.**

Az utolsó nagy fellépés itt, a Vasváriban még hátra van. Biztos vagyok benne, hogy remek eredménnyel zárunk majd. (Persze ehhez még egy, legalább egyhónapos „kemény edzőtábor” kell.)

Az osztály formálásában, a gyerekek nevelésében, okosításában természetesen nagy segítségemre voltak tanártársaim. Ezért hálával tartozunk nekik. Sokat köszönhetek személy szerint én is, de a gyerekek is pótosztályfőnökünknek, Majorné Szloboda Mária tanárnőnek, aki az év közbeni munkája mellett az összes (jól sikerült) osztálykirándulásunkra elkísért minket, a röpis lányokat (8-10 fő) 6 évig edzette, vigyázott nyaranta a 10-12 fős vándortáboros különítményünkre. A szülőknél is igen hálásak vagyunk a segítségükért, de közülük is ki kell emelnem Iza anyukáját, aki 6 éven keresztül precízen kezelte az osztálypénzt és Lili anyukáját, aki minden esemény fő szervezője volt.

Az iskola életében nagyon sokrétűen vettünk részt. A tanulmányi- és sportversenyeken túl (kémia, matematika, történelem, magyar, biológia, röpi) mindig a mi osztályunk adta a legtöbb embert a „Művészeti Bemutatókra”, „Diáknapokra”.

Bizonyítandó, hogy mennyire sokoldalúak a „gyerekeim”, álljon itt egy felsorolás:

Tanulmányi versenyeken jól szereplők:

Matematikából: Ferkóczy Dávid; Palásti László

Kémiából: Ferkóczy Dávid; Jászai Viktória; (Varga Petra)

Biológiából: Jászai Viktória; Kneifel Áron

Magyar nyelv és irodalomból: Jászai Viktória, Ferkóczy Dávid; Novák Lilla, Szeghalmi Sára;
Kálmán Eszter

Történelemből: Kneifel Áron, Lakatos Zita, Szabó Blanka, Vágó Kata, Palásti László;
Törvényi Máté; Sente Milán; Ferkóczy Dávid

Informatikából: Novák Lilla

Más területeken:

Röplabdások: Jászai Viktória; Vágó Kata; Sándor Alíz; Markó Alíz; Novák Lilla;
Csoma Gabriella; Szabó Blanka; Varga Petra; Szeghalmi Sára

Énekkarosok: Király Dzsénifer, Novák Lilla; Varga Petra; Szeghalmi Sára; Szakáts Réka;
Vágó Kata; Lukács Gabriella; Kálmán Eszter; Kneifel Áron

Zenészek: Jászai Viktória; Vágó Kata; Sándor Alíz; Kneifel Áron

Színjátszók: Szakáts Réka, Lukács Gabriella

Versmondók: Kálmán Eszter; Varga Petra

IRKÁ-sok: Király Dzséniferr; Lukács Gabriella; Szakáts Réka, Kálmán Eszter

Sportos fiúk: Orczi Bence; Koller Botond; Balogh Bence; Boa Tamás; Kneifel Áron;
Palásti László; Sponga Bence

Nem idézek senkitől itt a végén, csak azt írom le, amit én érzek:

JÓ VOLT VELETEK!!!!!! HIÁNYOZNI FOGTOK!!!!!! ISTEN VELETEK!!!!!!

Horváthné Bohner Teréz (Terézanya)

Drágáim!

Hát, ez is eljött. Búcsúzunk, megint. De most Ti mentek és hagytok itt engem. És ez most végleges. (Megjegyzem, bezzeg, mikor én mentem, én nem hagytalak Titeket magatokra, gondoskodtam róla, hogy anyátok helyett legyen apátok. Hálás is vagyok Szabó Endre tanár úrnak azért, hogy vállalta ezt a nem kis feladatot, és én jó kezekben tudhattalak Titeket.) És mint az általában lenni szokott, annak nehezebb, aki marad. A távozó előtt ott áll az új, az ismeretlen, az izgalmas. Ez megkönnyíti neki a búcsút. Annak, aki marad, a hiány marad. Most ez vagyok én. Nagyon nehéz nekem Nélkületek elképzelni a Vasvárit.

De menjünk vissza egy kicsit az időben! 2011-et írunk, és „melegváltásban” ismét osztályfőnök lettem. Nagyon furcsa érzés volt, hogy van egy osztályom, akiket nem ismerek, és akik még nem tudják minden rezdülésemből, hogy most mi következik. Természetesen ugyanolyan izgatott voltam, mint Ti, és szurkoltam, hogy jó fej gyerekeim legyenek jó fej szülőkkel. És megkaptam! Most már elárulhatom, hogy úgy éreztem, olyan pozitívan álltok hozzám, ahogy gyerek csak állhat tanárhoz. Ezt ezúttal is köszönöm!

Természetesen ez nem azt jelenti, hogy az elmúlt hat év problémamentesen, idilli boldogságban és egytétértésben telt volna el – azért meg kellett vívnunk egy-két csatát. (☺) Ezeket hol Ti nyertétek - például nem sikerült belőletek az iskola eminens osztályát

nevelnem - , hol én - mert azért csak sikerült jó néhány nyelvvizsgát és szép eredményt elérni. Azonban valóban igaz, hogy az idő mindent megszépít. Nem tudom, Ti hogy vagytok vele, de nekem csak a szép dolgok jutnak eszembe. (Vagy ha a kevésbé szépek, akkor is már csak mosolygok rajtuk.) Az osztálykirándulásaink (melyek örök és kitörölhetetlen nyomot hagytak bennem – pontosabban rajtam (☺) , a közös karácsonyozásaink, a királyválasztási kampány, a családi kirándulások (amivel szerintem rekordot döntöttünk, mert nem hiszem, hogy lenne még egy olyan osztály, amelyik még 12.-ben is tudja élvezni, ha a szülőkkel kirándulhat), a sok közös nevetés, és sorolhatnám.

Lehet, hogy közhely, de valóban felnőttek. No, nem mondom, hogy érettek vagytok, hogy felelős felnőttek, de jó látni, hogy sok mindent már egyedül megoldotok, hogy már belátjátok, hogy olykor nem ártott volna hallgatni az öregebbre. Jó tudni, hogy a közös célért össze tudtok fogni, az esetleges ellentétek dacára is.

Nagyon remélem, hogy hozzám hasonlóan Ti is szeretettel gondoltok majd vissza erre a hat évre, és Ti is csak a szépre emlékeztek majd. Kívánom, hogy a sikeres érettségi vizsga után mindannyian azt csinálhassátok, amit elképzeltetek és szeretnétek, hogy sikeres és boldog felnőttekké, anyukákká, apukákká váljatok.

Ne felejtsetek el egymást, ne vesztsetek el egymást szem elől, és mindig jusson eszetekbe, hogy a Ti (és csakis a Ti) Sali mamitok mindig szeretettel gondol Rátok, és bármikor visszavár Titeket egy-egy jó beszélgetésre.

Legyetek jók! (ha tudtok ☺)

Puszi!

Saláta „Sali” Józsefné

Kedves Első Osztályom!

Bár nem Ti vagytok az elsők, akiknek az osztályfőnöke voltam, de Ti vagytok az elsők, akiket gimis éveik alatt elejétől a végéig kísérhettelek.

2013 júniusában találkoztam veletek először, a beiratkozáson. Ki megilletődve, ki magabiztosan jött, és már ekkor tudtam, hogy eléggé vegyes társaság osztályfőnöke leszek. Míg ti már az interneten ismerkedtetek egymással, én tanulgattam neveiteket a fényképek alapján (ugyanis elég rossz a névmemóriám, de ez kiderült már számotokra is). Már a gólyatáborban észrevehető volt, kik a vezéregyenységek, a visszahúzódobbak, a segítőkészek, és kik azok, akik számára édesmindegy, mi történik, a lényeg az, hogy nekik ezért semmit se kelljen tenniük. Hát, ez a 4 év alatt nem sokat változott! Talán csak az osztálylétszám: 36 tanulóból mára 33-an lettetek. Voltak, akik elmentek, és voltak, akik érkeztek az osztályhoz. Amikor kötetlenebb tanítási nap volt (szeptember 1, karácsony, DÖK-nap, stb.) állandóan ez volt az első kérdésetek: „Mikor mehetünk haza?” Mindig volt fontosabb dolgok az iskolánál. A szivaravató, az első karácsonyi ajándékozás és Vasváris Hét után elérkezett az első kirándulásunk Pécsre Regősné tanárnővel. Szerencsére minden problémamentes volt az utazás alatt. Sok minden kiderült rólatok ez idő alatt, pl. hogy az egész napos kalandparkozás után 20 perc alvás a szállásig bőven elég nektek arra, hogy reggelig ébren legyetek.

És persze az is, hogy nem szerettek múzeumba járni. Pont ezért is volt különleges ez a kirándulás: 2 múzeumba is sikerült becipelnem benneteket. Remélem, azért nem bántátok meg!

A 10. évfolyamot rutinosan kezdtétek, a tanárcserék ellenére. A májusi kirándulás helyszíne Kisgyón volt, melyet sikeresen túlélte mindenki. Ti főztetek, mosogattatok, takarítottatok, és jó volt látni, hogyan csiszolódik össze a közösség. Az esti tábortűznél Sári gitárkíséretével a közös éneklések sokat segítettek ebben. Kisgyónban az is kiderült (ami egy évvel később Szegeden beigazolódott), hogy a 2 naposnál hosszabb osztálykirándulásokat nem bírjuk ki orvosi segítség nélkül. Botond a tüzelő aprításánál majdnem levágta az ujját a baltával, Szabó Endre tanár úr vitte őt kórházba.

11.-től kezdve a fakultációk miatt szétszórtabb lett a csapat. Én is keveset voltam veletek, a heti 1 ófőóra épphogy csak az adminisztráció elvégzéséhez volt elég. Nehéz volt az az év mindannyiunk számára. A Művészeti Bemutató lebonyolításában óriási segítséget nyújtottatok szervezőként és szereplőként egyaránt! A májusi kirándulás útvonala Paks-Kecskemét-Szeged-Ópusztaszer volt. Nagy hatással volt ránk a kecskeméti rajzfilmstúdió látogatása, de talán még inkább viharos megérkezésünk után a szegedi szállás. Másnap a szabaduló szobából sajnos senki sem jutott ki, ettől függetlenül nem voltatok kedvetlenek, pláne akkor, amikor kiderült, hogy délután 5-ig kaptok szabadprogramra lehetőséget, míg Horváth Ildikó tanárnő jobban lesz, és míg én, Fannival a kórházban ücsörgök.

És máris elérkeztünk az utolsó évhez. Az első nagy próbatétel a szalagavató volt. Bár Ti sem hittétek, de végül is szépen összeállt a műsorotok! Meghitt, családias, mégis ünnepélyes esemény volt. Hálásan köszönöm a mosolyotokat, örömtöket és a virágokat! A kampányok közül szerintem a tiétek volt a legjobb, és öröm volt látni, hogy Mátét (ha éppen itt volt az iskolában), mindannyian támogatjátok! Sajnos a szavazást nem ti nyertétek meg, de számomra győztesek vagytok! És most itt vagytok előttem, 33 (megkomolyodott?) érettségi előtt álló diák, készen arra, hogy pár hét múlva végleg elhagyja az iskolát.

Nehéz néhány sorban leírni 4 év eseményeit, érzéseit. Mindig tudtatok új és számomra ismeretlen problémákat hozni az osztály életébe. Ha hiszitek, ha nem, de hiányozni fogtok, hiányozni fog az állandó problémázás, vitatkozás, egyesek órákról való késése, az összes gond, de mindezekkel együtt az összes öröm is: az együtt töltött vidám percek, a meghitt beszélgetések, a hangszerjátékosok muzsikája, Sári éneke, és még hosszasan sorolhatnám. Kívánom, hogy a sikeres érettségi után mindannyian találjátok meg az utatokat, és majd ha a suli felé jártok, gyertek vissza egy kis beszélgetésre!

Vigyázzatok Magatokra!

Tarné Szabó Magdolna

Hello, Kiscsibék!

Elérkeztünk az utolsó bejegyzéshez. Azt hiszem, ez lesz a legnehezebb, mert most búcsúzni kell. Ha Rátok és az együtt eltöltött két évre gondolok, az első szó, ami eszembe jut, az a KÖSZÖNÖM.

Először is köszönöm igazgató úrnak, hogy rám merte bízni 36 ismeretlen ifjú vezetését osztályfőnökként, bár hazudnék, ha azt mondanám, hogy felvidulva, hálás szívvel és csupa pozitív gondolattal jöttem ki az irodájából. Sokkal inkább éreztem rémületet és tettvágyat váltakozva, hol a kétségbeesés, hol a „jó kis buli lesz” érzése kerített hatalmába. Úgy gondolom, az utóbbi nyert, és ez csakis Nektek köszönhető.

Köszönöm a közösen töltött napok és hónapok minden élményét, mert rengeteget tanultam. Rólatok, a felelősségvállalásról, a megoldandó feladatok kezeléséről és még többet magamról. Persze nem csupán a jó dolgoknak, hanem a konfliktusoknak is köszönet jár, hiszen például azt is meg kellett tapasztalnom, hogy a mosoly és a türelem nem minden helyzetben elég.

Köszönöm a szüleiteknek, hogy mindig számíthattam rájuk (ahogy Ti is), hogy kiálltunk egymásért, ha a helyzet úgy kívánta, de legfőképpen azért illeti meg őket a köszönet, hogy ilyen klassz embereket neveltek belőletek.

Köszönöm Nektek, hogy ha az utolsó pillanatban is, de mindig minden közösségi feladatot fantasztikusan megoldottatok, hogy lehetett Rátok számítani. Köszönöm a humort, ami sokszor átsegített mindannyiunkat a nehéz pillanatokon. Köszönöm, hogy elfogadtatok, hogy segítettek ezen a számomra még ismeretlen úton, amit az osztályfőnökség jelentett.

Köszönöm, hogy akkor is hívtatok, örültetek nekem és a saját gyerkőceimnek, amikor hivatalosan már nem voltunk egy csapat tagjai.

Köszönöm Timi néninek, hogy tovább egyengette az utatokat, hogy az általam elkezdett munkát kitartóan végigvitte, és rá is számíhattatok és számíhattok most is. A legnehezebb feladata biztos Neki volt.

Miután lassan egy díjkiosztóhoz kezd a mondandóm hasonlítani, köszönettel ☺ zárom soraimat.

Ne feledjétek, különlegesek és csodások vagytok egytől egyig! Megnyertetek szinte mindent a Vasváriban. Legelőször és életre szólóan az én szívemet!

Koncz Hajnalka (Hajni néni)

U.i. Mindig az első megérzés a jó! ☺

Kedves Osztályom!

Két évvel ezelőtt, vasváris életetek közepén „megörököltelek” Benneteket nagyszerű osztályfőnököktől, Hajni nénitől!

Ő osztályközösséget kovácsolt belőletek, s nekem már „csak” az a feladat maradt, hogy egyengessem utatokat a közös cél, a sikeres érettségi vizsgák felé.

A tavalyi évben már nagyszerűen vettétek a felmerülő akadályokat: sikeresen segítettétek a végzős D osztály szalagavatóját, majd ügyesen megszerveztétek a királyvetélkedőt is.

A tanulmányi rangsor elejére még nem sikerült felkapaszkodnotok, de idén már jó pár helyezéssel előrébb léptetek. A tavalyi év végére az osztály nagy része belekóstolt a gimnazista évek nagy megmérettetésébe, hisz idegen nyelvekből sikeres előrehozott érettségi vizsgákat tettetek.

A májusi kirándulásra már jobban megismertelek Benneteket, és számomra nem volt kérdés, hogy mindannyian kis ékszerdobozkák vagytok tele sok-sok értékkel, szeretettel, hittel, reménnyel!

Sokan közületek már eddig is megcsillogtatták tehetségüket, tudásukat a sport, a zene vagy akár a művészetek területén is, de tudom, hogy mindnyájatokban ott rejlik egy - most még - csiszolatlan gyémánt arra várva, hogy idővel egyre fényesebben ragyoghasson!

A 12. évben már ez is bekövetkezett!

Sok-sok gyakorlás után egy nagyszerű szalagavatós műsorral kápráztattatok el minket, majd szívvel-lélekkel - még ha időnként heves viták közepette is - vetettétek bele magatokat abba a temérdek feladatba és szervezésbe, mely a királyválasztáshoz vezető utat jelentette!

Higgyétek el, attól, hogy nem a jelöltünk fejére került a korona, Ti így is, igazi királyokhoz méltóan teljesítettetek!

De az igazi kihívás most jött el! Itt az ideje annak, hogy megkoronázzátok eddigi munkátokat, és sikeresen vegyétek vasváris életetek utolsó nagy feladatát, amely arra az útra terelhet Benneteket, mely az álmaitek, terveitek megvalósítása felé vezet. Én csak ennyit kívánok Nektek!

És útravalóul ne felejtsetek:

Mindig legyen **IDŐTÖK:**

NEVETNI, *mert ez az élet legszebb zenéje.*

OLVASNI, *mert ez a bölcsesség alapköve.*

DOLGOZNI, *mert ez a siker ára.*

JÁTSZANI, *mert ez az örök ifjúság titka.*

SZERETETET adni, *mert gyógyítja az embert, azt is, aki adja és azt is, aki kapja.*

Egy piciny MOSOLYRA, *mert ez az arc legszebb ékköve.*

És néhány KEDVES SZÓRA, *mert ezzel egymás számára könnyebbé, szebbé tehetjük az életet!*

Kovács Tímea

NÉGYEN A BALLAGÓK KÖZÜL

A 12.A egyik oszlopos tagjával, Varga Petrával készítettünk interjút. Már ismerhetjük őt iskolai rendezvényekről és DÖK-ös tevékenységei miatt is. A Neymar-fan készségesen válaszolt kérdéseinkre egy szerda délelőtt, hogy megismerhessük színes egyéniségét.

Miért döntöttél úgy, hogy vasváris leszel? Mi volt az első benyomásod a gólyatáborban?

- Hát, mert nem akartam telekis lenni...A gólyatáborban mindenkinél sokkal kisebb voltam. Szerencsére olyan lányokkal keveredtem egy szobába, akiket már az elejétől szimpatikusnak találtam, viszont mivel a névsor végén voltam, ezért B-sekkel kerültünk egy szobába, akikkel sokáig nem is tudtuk, hogy nem vagyunk osztálytársak. Sokat bandáztunk együtt, miközben játékokkal szórakoztattak bennünket.

Mi a legmaradandóbb élményed a vasváris évekből?

- Az öt vándortábor, amiben részt vettem. Először hetedik után voltam, akkor nagyon meghaltam; az utolsó nap meg is kérdezték, hogy ki az, aki soha többet nem akar jönni, és én voltam az egyetlen, aki feltette a kezét. Viszont utána még négyszer voltam, mert ez egy olyan élmény, amit szerintem kár kihagyni! Minden vasvárisnak el kell mennie legalább egyszer! A kedvencem az volt, amikor a Tátrába kirándultunk.

Vannak számodra emlékezetes diákcsínyek?

- Egy van, pár éve gyakran megbízhatatlanná vált a tábla a T5-ben, amikor az osztályomnak volt ott órája...

Mi volt az oka, hogy a falmászást választottad sportodnak? Sokan mondják, hogy ez a sport veszélyes. Mi a véleményed erről?

- Öt éve vagyok az egyesület tagja, és eddig csak egy törés volt a teremben. Küzdünk az ellen, hogy ne veszélyes sportként éljen a falmászás az emberek tudatában. A tizenharmadik születésnapomra azt kértem, hogy menjünk el mászni, mivel mindig szerettem a mászófalakat, a kalandparkokban ez volt a kedvenc részem. Nagyon kevesen voltak a

teremben, és mikor másztam, hallottam az ajtóból, hogy két edző rólam beszél, és az egyik azt kiabálja, hogy „Az enyém lesz, én akarom!”. Így csöppentem bele ebbe a világba.

Mi a legérdekesebb tény magadról?

- Tizenhat éves korom óta dolgozom önkéntesként, a mászóteremben tartok kicsi gyerekeknek edzéseket. Nagyon szeretem csinálni, nincs is annál nagyobb élmény, mint amikor azt látod, hogy az 5-6 éves gyerekek milyen dolgokat tudnak megcsinálni. Volt versenyző tanítványom is, ő második lett az országos bajnokságon.

Van olyan tanárod, aki inspirált téged valamiben?

- Mindenkitől kaptam egy kicsit, nem szeretnék egyet kiemelni. Sokan hatással voltak rám valamilyen szinten: például abban, hogy melyik tantárgyat szerettem meg nagyon, vagy a diákéletbe hogyan kapcsolódtam be.

Az osztályközösségben milyen szerepet töltesz be? Szoktunk látni a sulis rendezvényeken is, szívesen csinálod ezt?

- Az elején egy kicsit zárkózottabb voltam, aztán ahogy nőttünk, a klikkek feloldódtak, és azóta sokat vagyunk együtt. Az utolsó osztálykiránduláson mindannyian egy asztal körül ültünk és beszélgettünk. Olyan a természetem, hogy szeretek mindenhol ott lenni és mindenben részt venni.

Mit tanácsolnál a kezdő osztályoknak?

- Próbáljanak minél többet együtt bandázni és ne alakítsanak ki klikkeket, mivel mindenki lehet találni közös pontot. A kilencedikesek kiforrottabb személyiségek, ezért ott talán nehezebb mindenki felé nyitni. Viszont a hetedikesek még picik, szóval náluk ez könnyebb lehet. Nagyon örülök, hogy mi is hetedikes golyákat kaptunk, annyira édesek! Saját magunkat látjuk bennük.

Mik a terveid az érettségi után, mit gondolsz, mi leszel, ha „nagy leszel”?

- Szóbelik után kicsit a családommal leszek, utána három hétre elrepülök egyedül Barcelonába, hogy egy kicsit magamra koncentrálhassak, mert most kezdek elveszni az érettségi miatt. Aztán remélem, hogy felvesznek Veszprémbe a politológia szakra. Már nagyon várom a koleszos életet. Hát, én mindig azt mondom, hogy ENSZ-főtitkár leszek. Ezt találtam ki, amikor év elején azt ENSZ-ről tanultunk történelemben. Szerintem még úgyse volt női főtitkára, tíz év múlva, majd én leszek az.

És végül: mit adott neked a Vasvári?

- Konkrétan mindent, amit én kaptam, azt a szüleim és az iskola adta. Itt tanultam meg egy rendes közösségben élni, embereket kezelni és a tudásomat is itt szereztem.

Barbagallo Valentina, Csoba Emese, Tóth Rebeka 9. D

"Semmi nem lehetetlen; magában a szóban is benne van az, hogy lehet." Audrey Hepburn szavai jutnak eszembe legelőször, a 12.B-s Osztotics Anettől, aki vasváris évei alatt nem csak a tudományban, de az iskolai közösségben is jeleskedett.

Kezdjük a legelején... Mért pont a Vasváriba jelentkezél?

- A Vasvárinak nagyon jó híre volt és van is. Sok ismerősöm járt ide, akiktől csupa jót hallottam erről az iskoláról. Részt vettem a felvételi előkészítőkön, ahol nagyon pozitív benyomást keltett bennem az iskola, és egyszerűen azt éreztem, hogy én ide szeretnék majd járni. Ráadásul az itteni tanár-diák viszony messze híres. Bárkivel beszéltem, mindenki azt mondta, hogy a Vasváriban nagyszerű tanárok vannak, akik mindig a diákok érdekeit nézik. Ezt szerencsére volt is alkalmam megtapasztalni, szóval egyáltalán nem bántam meg, hogy a Vasvárit választottam, sőt! Rengeteg mindent köszönhetek ennek a sulinak és a tanáraimnak, amiért nagyon hálás vagyok.

Mesélj egy picit magadról, mivel foglalkozol szabadidőben?

- Mostanában egyre kevesebb a szabadidőm, de azt mindig igyekszem tartalmasan eltölteni. Régebben néptáncoltam és úsztam is. Néhány évig a Táská Rádiónál voltam műsorvezető, sőt még VISZ-tag is voltam. Ezen kívül nagyon szeretek olvasni és színházba járni.

Egészen sokszínű az osztályotok. Volt ennek bármilyen hátulütője, jól kijöttetek egymással a 6 év alatt?

- Igen, valóban elég sokszínű a 12. B, s ez legtöbbször jól jött. Bármilyen feladattal is kellett szembenéznünk, mindig volt alkalmas emberünk. Voltak, akik inkább a szervezést ragadták magukhoz, míg mások a teendők elvégzésében vállaltak szerepet. Természetesen időnként nálunk is voltak kisebb-nagyobb konfliktusok, de ezeket sikerült megoldanunk, és a végére egy nagyon erős osztállyá tudtunk válni.

Nemrég rádöbbsentem, hogy lassan az én hat évem is lejár a Vasváriban... Te nem gondolod úgy, hogy gyorsan ment el az idő?

- De, de, nagyon gyorsan! Látom magam előtt a hetedik éves énemet az első tanítási napon, amint lelkesen megy be a Vasvári ajtaján már reggel 7-kor, attól félve, hogy el fog késni. Te jó ég, mintha most lett volna! És tessék, azóta eltelt 6 év, és nemsokára elérkezik számunkra az utolsó nap. Annyira hihetetlen, milyen gyorsan repül az idő, és ha arra a rengeteg élményre gondolok, amit az elmúlt években gyűjtöttem itt a Vasváriban, összeszorul a szívem, és azt érzem, hogy én még szeretnék belőlük kapni.

Melyik egyetemre adtad be a jelentkezésed? Tudod már mi szeretnél lenni ha nagy leszel?

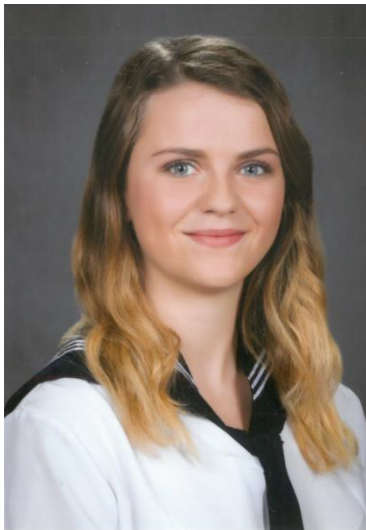
- A Károli Gáspár Református Egyetemre jelentkeztem, angol-német szakos tanár szeretnék lenni. Az mindig is nyilvánvaló volt számomra, hogy emberekkel, gyerekekkel szeretnék foglalkozni. Már gyerekkoromtól kezdve nagyon szerettem társaságban lenni, sosem voltam zárkózott, szerettem a többi gyerekkel barátkozni. Szívesen törődöm, foglalkozom a kisebbekkel és a velem egykorúakkal, de könnyen megtalálom a hangot a felnőttekkel és az idősebbekkel is. Környezetemből, közeli ismerőseink, barátaink közül, többen is mély benyomást tettek rám a tanári hivatással kapcsolatosan. Sokat hallottam tőlük a pedagóguspálya szépségeiről, de természetesen a nehézségeiről is. Megragadott, hogy mekkora sikerélményt okoz az, ha a diákok figyelmét sikerül felkelteni egy adott tantárgy iránt, és arra ösztönözni őket, hogy jó eredményeket érjenek el, és a való életben is használható tudást szerezzenek.

Mire vagy a legbüszkébb a vasváris éveidből?

- Azt hiszem, nem tudok egy dolgot kiemelni, mert számtalan dologra büszke vagyok. A színvonalas oktatásra, amit kaptam, és aminek hasznát tudom venni a későbbi tanulmányaim és az élet során; a kapcsolatokra, amiket a Vasváriban építettem fel, a barátaimra, akiket itt szereztem, az élményekre, amikkel itt gazdagodtam, szóval igazából erre a 6 évre, összességében.

Kitartást az érettségig, sikeres felvételit és boldog egyetemi éveket kívánunk!!!

Tóth Lilla 11.B

Egy esős délutánon a 12.C-s Bagladi Sárával beszélgettem. Sárát a Művészeti Bemutatókról sokan, egyesek a Diáknapokról is ismerhetik – ezeken a rendezvényeken gyakran elkápráztatott minket énekhangjával és zenei tehetségével az utóbbi négy évben. De vajon ő hogyan élte meg a fellépéseit, illetve az iskolában eltöltött időt?

Mesélj magadról! Mit csinálsz szívesen szabadidődben, van valami hobbid, esetleg sportolsz? Milyen embernek tartod magad?

- Gyakran találkozom a barátaimmal vagy olvasok, mostanában sokat szoktam főzni, esetleg sütni. Ami a sportot illeti, szeretek futni, táncolni, boxolni, jógázni, amihez épp kedvem van. Szeretném azt hinni, hogy nagyrészt kiegyensúlyozott, pozitív hozzáállású ember vagyok (bár ez a sulis utolsó hónapjaiban senkinek sem egyszerű).

Sokak számára akadályt jelent a beilleszkedés egy új közösségbe, környezetbe. Neked hogyan ment? Hogyan szereztél barátokat?

- Annyiban volt „előnyöm”, hogy két olyan osztálytársam is volt, akikkel már általánosban is együtt jártam, így őket ismertem. Szerintem, ha valakik egy osztályba járnak, a barátságok jönnek maguktól. Volt olyan, akihez rögtön közel kerültem, volt olyan, akihez csak egy-két hónap vagy év után. Szerintem tizedik osztály vége felé éreztem azt, hogy megtaláltam a saját baráti társaságom, a saját helyem az osztályban.

Mi a legjobb és a legrosszabb emléked a vasváris időkből?

- Konkrét rossz emlék nem jut eszembe, de persze voltak időszakok, amikor kicsit kimerültebb voltam, nem tudtam olyan jól teljesíteni, igazságtalannak éreztem valamit, ilyesmi. Szerencsére jó emlék sokkal több van, mint rossz, nem is tudom, mit tudnék kiemelni belőle... Imádtam a kilencedikes és az idei Diáknapokat, az osztálykirándulásokat, a Vasváris Heteket, mindent, amit a barátaimmal együtt csinálhattunk. Biztos, hogy nagyon sok mindent kihagytam, de hirtelen ennyi jutott eszembe.

Volt valaki a tanárok közül, aki különösen inspirált bármilyen téren?

- Szalainé tanárnő (magyar fakultáció) sokat segített abban, hogyan alkossak és hogyan fejezzek ki saját gondolatokat, szó szerint „hogyan lássak a sorok közé”. Nagyon

összetett irodalmi tudást kaptunk tőle, ráadásul mindig kedves és toleráns volt velünk, sosem kellett görcsölnünk vagy azt éreznünk, hogy nem vagyunk elég jók vagy elég okosak. Ez nekem nagyon sokat jelent.

Mióta foglalkozol a zenével, énekléssel? Mesélj erről! Hogyan kezdted? Mit jelent neked a színpadon állni? Zenélsz/énekelisz valamilyen bandában? Ha igen, akkor hogyan találtatok egymásra, milyen érzés közösen alkotni?

- Elsős koromban kezdtem el zenét tanulni, sokáig zongoráztam, aztán magamtól elkezdtem tanulni gitározni is. Olyan hetedik-nyolcadik környékén kezdtem el komolyabban foglalkozni az énekléssel. Nekem ez egyfajta önkifejezés, még ha csak egyedül is leülök énekelni, sokkal könnyebben dolgozok fel így érzéseket. Ha van lehetőség színpadra állni és megosztani ezt másokkal, az csak egy bónusz. Van egy zenekarunk pár osztálytársammal, velük még tavaly Diáknapok előtt álltunk össze, mert három év után sikerült rájönnünk, hogy együtt is tudnánk zenélni. Sokkal többet ki lehet hozni egy zenéből, ha többen vagyunk, és a végén olyan jó, amikor összeáll.

Szeretnél a jövőben ezzel komolyabban foglalkozni?

- Szeretnék vele foglalkozni, azt, hogy mennyire komolyan, még nem tudom. Lehet, hogy egy nap azt fogom érezni, hogy ez az, amit tényleg csinálni szeretnék, de egyelőre még sok más dolog is van kilátásban.

Mit tanácsolsz az itt maradóknak, hogyan lehetne még pezsgőbbé tenni a diákéletet?

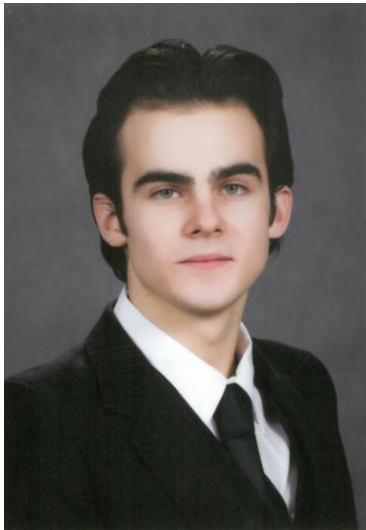
- Konkrét ötleteim nincsenek, de szerintem a Vasváriban elég sok lehetőség van, csak nyitottnak kell lenni! Taláv január környékén, ha nincs egyéb iskolai rendezvény, lehetne valami, mert szerintem olyankor mindenki kicsit mélyponton van.

Írtál a "mielőtt elballagok" falra? Ha igen, elárulod nekünk, hogy mi volt az?

- Akartam rá írni, de elfelejtettem. Azt írtam volna, hogy megdöntöm a tollasrekordomat az egyik barátnőmmel. Még van rá valamennyi idő, szóval hátha sikerül.

Köszönöm az interjút! Sok sikert a továbbtanulásodhoz, a zenéléshez és az új tollasrekord felállításához!

Lukács Gabriella 12. A

„Találd meg, miben vagy jó!”

Börcsök Olivér a 12. D osztály tehetséges előadóművésze. Olivért láthattuk már szerepelni, énekelni, táncolni, verset mondani a Vasvári Színpad tagjaként, a Művészeti Bemutatón, illetve a Vörösmarty Színház színpadán is. Most a színészetéről, a Vasváriban töltött éveiről és élményeiről kérdeztük őt.

Miért a Vasvárit választottad?

- Egy nagyon jó barátom, a tavaly ballagó Beliczai Béla sokat mesélt a suliról, amikor idekerült. Elmondta, milyen nagyszerű a közösség és a diákélet. Úgy gondoltam, ez ideális hely lenne számomra is. Gondolkoztam a Telekin is, ahová fel is vettek volna, de végül mégis a Vasvári mellett döntöttem. Szimpatikusabb volt, és nem bántam meg ezt a döntést.

Milyen az osztályközösség? Milyen szerepet foglalsz el az osztály életében?

- Szerintem nagyon jó az osztályközösség. Természetesen nálunk is vannak klikkek, és viták is gyakran fordulnak elő, de általában sikerül elsimítani a nézeteltéréseket. A mi osztályunk a sokszínűsége miatt remek. Mindenki más téren kiemelkedő, vannak jó sportolóink, szervezőink, művészeink. Nehéz megmondani, milyen szerepem van az osztály életében, mert kilencedikben, illetve idén is eléggé „foghíjasan” jártam iskolába, de ennek ellenére sikerült beilleszkednem. Szerintem nálunk nincsenek külön szerepek, mindenkit egyenrangúként kezelünk. *(Szerénykedik: ő volt az osztály királyjelöltje)*

Többször láthattunk már színpadon szerepelni. Mikor döntötted el, hogy színészzel szeretnél foglalkozni?

- Eleinte hivatásként nem gondoltam a színészkedésre. Többször láttam a nagynénémet szerepelni, illetve a nagy családi összejöveteleken mindig előadtam vele a teraszunkon egy improvizatív játékot a rokonoknak. Ezek az „amatőr” előadások több részesek voltak, mint egy sorozat. Később, ötödikben beiratkoztam Kozári Ferenchez a Patália Színjátszókörbe, majd Rovó Tamáshoz a MegaDance-be. Talán ezeknek az eseményeknek köszönhetően kedveltem meg igazán a színjátszást. A Patália vége után egy évig pihenttem a színjátszást, majd nyolcadik osztály végén részt vettem a Vörösmarty Színház Koldus és királyfi castingján, ahol főszerepet kaptam. Ekkor a színjátszás már nem csak egy felszabadító játék volt számomra, eldöntöttem, hogy ezzel szeretnék foglalkozni.

Mennyire nehéz beleélned magad egy-egy szerepbe?

- Igazából eddig nem volt nehéz, mindig koromhoz illő szerepeket kaptam. Mindig próbáltam egy közös vonást keresni a karakter és a saját életem között. Minden szerepnek megvolt a maga varázsa, mindegyik más és más volt, és ez tetszett.

Szokott lenni lámpalázad?

- Az igazat megvallva, furcsa módon a nagyszínpadon, „hivatalos” környezetben nincsen lámpalázam, de például az iskolai Művészeti Bemutatón szokott lenni. Ennek az az oka, hogy a színházban nem ismerem a közönséget, így az sokkal személytelenebb számomra, míg a Művészeti Bemutatón olyan személyek vannak jelen, akikkel nap mint nap találkozom, és ők az előadás után gyakran odajönnek hozzám, hogy elmondják a véleményüket.

Hogyan egyezteted a színészi életet a tanulással?

- Szerintem egész jól sikerül egyeztetni a kettőt, nincs rossz átlagom. Az érettségitől kissé tartok, de remélem, jól fog sikerülni; ráadásul május 12-én fogok felvételizni a Színművészetre, emiatt is izgulok.

Van egyéb hobbid?

- Igazából nincs. Táncolok, a tánc a színjátszással kéz a kézben jár. Kipróbáltam már korábban különböző sportokat, karatéztam 3-4 évig, dzsúdóztam és teniszeztam is, de valahogyan ezek közül egyik sportágban sem jeleskedtem, egyik sem volt testhez álló számomra, lehetséges, hogy azért, mert én nem vagyok sportember.

Hogyan foglalnád össze a vasváris éveidet? Mik voltak a legemlékezetesebb pillanataid?

- Emlékszem, a gólyatáborban kiderült, milyen összetartó közösség az osztályunk. Az első évben féltünk a nagyoktól, és az is furcsa volt, hogy sötét termekben ültünk a föld alatt. A szivaravató nagy élmény volt számomra, mi nyertünk. Ezen kívül örültem a sikereimnek, és szívesen emlékszem vissza a Vasváris Hetekre is. A legkülönlegesebb élményt a dunaújvárosi Diáknapiak nyújtották, mert azokon éreztem igazán, hogy ez az egész iskola egy nagy csapat, és mindenhová együtt megyünk. Az egyetlen, amit nem szeretek, a korán kelés, az nem hagyott szép élményt...

Hogyan készült az osztályod a vasváris kampányra?

- Kezdetben nem volt túlzottan sok ötletünk a kampányra, és emiatt eléggé idegesek voltunk. A kampányvideó megtervezésénél is voltak veszekedések, felelevenítettünk sok múltbeli eseményt is, és kezdetben nehéznek bizonyult a strukturált összedolgozás, de végül sikeresen megoldottunk minden problémát. Szerettük volna, hogy a videóban a szövegek életszerűek, hitelesek legyenek, ezért elhatároztuk, hogy nem készítünk szöveggönyvet, hanem mindenki improvizál és a saját kifejezéseit használja előre megírtak helyett.

Ezzel nem is volt különösebb problémánk. Nagyon sok munkát fektettünk a videóba, még az utolsó pillanatokban is dolgoztunk rajta.

Mit gondolsz, elérted a kilencedikesként kitűzött céljaidat?

- Igen. Viszonylag szűk látókörű voltam, nem tűztem ki távoli célokat, leginkább a versenyszellem hajtott. Fontos volt a tanulmányi eredményem, a versenyek. Büszke vagyok a Versünnepen elért eredményemre, valamint arra, hogy megkaptam a Kazinczy-emlékérmét. Örülök, hogy a Diáknapokon is mindig kiemelkedően teljesíthettem.

Mit adott neked a Vasvári?

- A Vasvári rengeteg lehetőséget biztosított számomra. Ahelyett, hogy elnyomná, inkább erősíti és támogatja az egyéniséget, a személyiséget. Ebben az iskolában nem csak tanulmányi úton lehet remekelni, itt minden diák megmutathatja a tehetségét más téren is, és ez nagyon sokat számít. A Vasvári legfontosabb üzenete, hogy legyél tisztában a képességeiddel, találd meg, miben vagy jó, és dönts el, hogy ki és mi szeretnél lenni!

Rechner Rebeka és Veronika 11.A

A 2016/2017-es tanév Jó tanuló – jó sportoló címet a 12.D-s Strobl Anita nyerte el, aki többszörös országos bajnok öttusázó, és a kimagasló sporttevékenység mellett diákként is jelesre vizsgázott. Őt kérdeztem vasváris élményeiről és arról, hogyan lehet ezt a két dolgot ilyen mesterien csinálni.

Nem foglak megkérdezni arról, hogy miért ide jöttél, hiszen ez egyértelműen nagyon jó sulis, és nyilván érdekelt az angol is. Az viszont érdekelne, a gólyatáborból mire emlékszel? Milyen volt az első hét a Vasváriban?

- Jó volt, mert már az előző sulimból is voltak ott ismerőseim, többnyire velük voltam, de a csapatépítő feladatok segítettek megismerni új osztálytársaimat. Az első héten próbáltunk megismerkedni a tanárokkal, megszokni az osztályt.

A kampányvideótokból úgy tűnt, hogy nagyon jó osztály kovácsolódott össze négy év alatt. Ez tényleg így van? Esetleg van valamilyen tipped azok számára, akik úgy érzik, lenne még mit fejlődni ezen a téren?

- Igen, a videó teljesen tükrözi a hétköznapijainkat. A négy év alatt sokat változott az osztály, szerencsére teljesen jó irányba. Nagyon fontos, hogy szervezzenek minél több közös programot együtt! Nekünk például kilencedikben sokkal több közös, iskolán kívüli programunk volt, mint most, hiszen most már az érettségire készülünk, tehát az első években kell sok közös programot szervezni, mert az összehozza az osztályt.

Hogyan tudátok megoldani a sok végzős teendőt a tanulás, sport és egyéb mellett?

- Nyilván kellett beáldozni délutánokat szalagavató próbákra, kampányszervezésre vagy ajándék készítésére. Ugyan nem mi nyertünk, de szerintem sokkal jobban összekovácsolódott az osztály. A tanulásra maradtak az esték, de ez nekem nem gond, mert az edzések miatt amúgy is este tanulok.

Hallottam, hogy öttusázol. Mióta csinálod, és hogyan sikerült összeegyeztetni a sulival ezt a komoly sportot? Van-e példaképed?

- Ezt elsős korom óta csinálom, tizenkét éve, ez már számomra életforma. Egy nap három edzésem van, egy reggel, kettő délután, így este 7 utánra marad a tanulás. Van, amikor ez éjszakába nyúlóan végződik. Azért a hétvégére mindig jól elfáradok! Egyik példaképem a

bátyám, Krisztián. Ő is hasonló életmódot él, mint én. Sikeres a sportban és a tanulásban is. 3 éve érettségizett a Vasváriban, és teljesítménye elismeréseként Vasváriért kitüntetést kapott, és abban az évben a Jó tanuló – jó sportoló címet is elnyerte.

Kijutottál Los Angelesbe, igaz? Mesélnél nekem erről egy kicsit?

- Tavaly indult be velem igazán az öttusa. Eddigre ért meg az egész, kijutottam Ifjúsági Világ bajnokságra meg az Európa-bajnokságra is. A Világ bajnokságról egy ezüstérmet sikerült hazahozni, az Eb-ről pedig egy bronzérmet. Most, az év eleji Fedettpályás Bajnokság alapján kijuthattam a felnőttekkel Los Angelesbe, a Világkupa első fordulójára. Ennek nagyon örültem, mert első éves juniorként sikerült ezt elérnem. A mezőny az még eléggé erős, nem sikerült döntőbe jutnom, de már az nagy dolog volt nekem, hogy kivittek, és tudtam tapasztalatokat gyűjteni.

Gondolom, a továbbtanulás mellett folytatni szeretnéd az öttusát is. Mik a terveid? Ha folytatni szeretnéd, akkor az egyesületváltást jelent?

- Ezt még nem tudom, Pécsen meg Pestet jelöltem meg, gyógytornásznak jelentkeztem, de ez a szak nincsen levelezőn. Szeretném folytatni mellette, de majd meglátjuk, hogy sikerül, mert a tanulás az azért fontosabb. Ha Pestre megyek, akkor váltani kell, ha Pécsre, akkor azt össze kell egyeztetni, hogy tudok-e ott edzeni, vagy haza tudok-e járni edzésre.

Milyennek képzeled el az életedet, a Vasvári után? Vannak már komoly tervek, vagy majd sodródsz az árral? Nagyon szét fogtok széledni?

- Én már nagyon megszoktam ezeket a mindennapokat és az osztályt is, furcsa lesz a Vasvári nélkül, biztos, hogy sajnálni fogom, hiszen összeköt minket a sok élmény: közös kirándulások, a diákesínyek. Tőlünk egész sokan mennek külföldre, de hát úgy gondolom, hogy akikkel amúgy is tartanám a kapcsolatot, azokkal így is tartani fogom.

Bár még kicsit soká lesz, de a Vasvári egy másik épületbe fog költözni. Szívesebben fejezted volna be az új épületben a tanulmányaidat?

- Nem tudom, mivel még nem láttam azt az épületet, de sajnálom, hogyha ez nem lesz, mert jó lett volna visszajönni ide. Bár egy régebbi épület, de ezt szoktuk meg az évek alatt.

Mit gondolsz, milyen lesz majd nyáron utoljára kilépni az iskola kapuján?

- Ebbe még nem gondoltam bele, mivel az még eléggé hihetetlen számomra, hogy nem jövünk vissza. Nyilván könnyebb lenne azt mondani, hogy ha nem költöznénk el, akkor majd visszajövünk a Vasváris Hetekre, a pénteki főzőcskézésekre. De lehet, hogy vissza se tudunk jönni, és ez kicsit bánt.

Molnár Anna 9.C

IRODALMI KUCKÓ

A Fejér Megyei Diáknapokon Bálint Sára (11.A) novellája ezüst minősítést kapott.

Egy nyári nap

- Kíra, ne rohanj már annyira! - kiáltottam a barátnőm után.

- Lassú vagy, igyekezz! - válaszolt nevetve. Élvezte, hogy az atlétikaedzések miatt gyorsabban futott, mint én. Kíra befordult a fák közötti kitaposott útra, és rohant lefele a völgyben levő tóhoz. Gyerekkorunk óta mindig ide jártunk le a nyári forráság idején, azonban ő mindig sokkal jobban élvezte. Hiába, az az egy hónap különbség meglátszik ... Lihegve értem le a tó partjára, ahol Kíra szanaszét hagyta ruháit. Ó, igen idegesítő szokása volt rendetlenséget csinálni pár másodperc alatt.

- Kíra! Ugye ezt nem gondolod komolyan! - dobáltam egy kupacba a dolgait, majd leültem egy fa árnyéka alá.

- Aj, ne legyél ennyire savanyú. Úszni jöttünk, nem?

- De most nincs kedvem - nyújtóztam egy nagyot. - Tegnap belekented az iszapot a hajamba, ma valahogy nincs kedvem hozzá.

- Akkor egyedül megyek! - fonta karjait keresztbe.

- Tégy úgy.

- Jó. Megyek is - kezdett rohanni a stégen felé, majd egy hatalmas ugrással a vízbe vetődött. Nagyot sóhajtva én is a stég végéhez sétáltam.

- Jól van, Kíra, már igazán feljöhetnél! - kiáltottam a barátnőm után. - Ez nem vicces, ezerszer megbeszéltük! - ültem le a fejemet csóválva, végül egy fej bukkant ki a vízből.

- Elrontod a szórakozásom - úszott felém.

- Ja, persze. Viszont fejlődöttél, múltkor max. fél percre tudtad visszatartani a lélegzeted.

- Ühüm, gyere, nézzük te meddig bírod!

- Meg ne próbáld! - húztam fel ijedten a lábaim, azonban ő gyorsabb volt.

- Nem kell próbálni, elsőre is sikerülni fog. - nevetett, majd berántott a vízbe. Sötét lett, és éreztem, ahogy a ruhám magába szívta a vizet. Mélyre süllyedtem, ahhoz képest, hogy a part közelében voltunk. Kinyitottam a szemem, és a vízfelszín felé kezdtem úszni. Ahogy felértem, mélyen magamba szívtam a friss, fagyos levegőt. Megdörzsöltem a szemeimet, de akármerre néztem, csak fehérséget láttam.

- Kíra? Kíra! - kiáltottam, de nem kaptam választ. Nem ott értem a felszínre, ahol kellett volna. Az ott egy teljesen más vidék volt, legalábbis nekem úgy tűnt. Az erdő szélén sétáltam, közel az Angyalok tavához, amikor megpillantottam azt a furcsa lányt. A tóparton ült, hajából csöpögött a víz, és csak egy rövidnadrágot meg egy pólót viselt. Egyedül volt. Halkan közeledtem felé, de lábam alatt ropogott a hó. Ijedten kapta fel mélykék tekintetét a hangokra. Arca sápadt volt, szája pedig akár a szeme, kék. Csak álltam és bámultam, majd megszólítottam.

- Te egy angyal vagy?

- Te meg hülye? - kérdezett vissza szarkasztikusan. Megráztam magam.

- Uh, bocs - nevettem, mint egy idióta. - Mit csináltál? Csurom víz vagy.

- Úsztam.

- Nagyszerű, bocs, látom folyékonyan beszéled az irónia nyelvét.

- Kösz, apámtól tanultam. Meg tudnád mondani, hogy hol vagyunk? - állt fel az idegen, egy pár perc rágódás után.

- Jelenleg az Angyalok tava mellett.

A lány nem reagált, csak összefonta karjait a mellkasa előtt. Nem nézett rám, csupán gondolataiba merülve vizslatta a tó jegét. Abban a pillanatban még inkább szemügyre vettem a lányt, és tudatosult bennem, hogy mekkora egy barom vagyok.

- Tessék - nyújtottam felé a kabátom. - Ezzel kellett volna kezdenem, tudod, kissé lassú felfogású vagyok.

- Ugyan, de köszönöm - enyhült meg kissé a hangja, s magára vette a ruhadarabot.

- Gyere, elviszlek hozzánk, onnan fel tudod hívni a szüleidet.

Ismét nem válaszolt, de ahogy elindultam, kis idő elteltével meghallottam léptei zaját magam mögött. A házunk felé közeledve egyre idegesebb lettem attól, hogy fognak a szüleim reagálni. Annak sem mindig örültek, ha a barátaimat hívtam át, de arra gondolni sem mertem, mit fognak szólni, ha egy valószínűleg elmeháborodott csajt cipelek haza. Kinyitottam a kiskaput, de ekkor a lány megállt a járdán, és nem akart tovább jönni.

- Mi a baj? - néztem rá kérdően.

- Ez a ház évek óta üres. Üresnek kéne lennie - vette szaporán a levegőt.

- Legalább 7 éve itt lakom a családommal - mondtam neki nyugodt hangon. - Gyere, ezt majd odabent megbeszéljük - folytattam az utam befele.

- Megjöttem! - kiáltottam, ahogy becsuktam az ajtót magunk mögött.

- Ó, szia, Kincsem, bocsáss meg, épp megint késésben vagyunk apáddal. Ő már kint vár - ugrált az anyám fél pár magas sarkúban. - Valószínűleg későn jövünk, vacsi a hűtőben -

darálta a tudnivalókat, majd egy gyors pusztit nyomott a fejemre, és áthúzta a táskáját a lány testén. - Vigyázz magadra, és ne maradj fenn sokáig! Anyám távozása után mély csend hullott a házra. Óvatosan az idegen felé fordítottam tekintetem, de nála sem volt jobb a helyzet. Pupillái hatalmasra tágultak, és sötéten figyelte remegő kezeit. Felém fordult.

- Mondd, hogy ez nem történt meg... - suttogta halkán.

- Nem tudom, ugyanazt láttuk?

- Az ijesztően gyorsan hadaró anyád áthúzta rajtam a táskáját! - kiáltott rám, dühösen.

- Jó, akkor lehet, hogy ugyanazt láttuk... Szabad? - nyújtottam felé a kezem. Furcsán méregetni kezdett, végül csak bólintott. Lassan közelítettem a kezem a lány felé, s végül a mutató ujjammal óvatosan megböktem.

- Te most csak szórakozol velem - nézett rám azzal a tipikusan lesajnáló tekintetével, amivel fél óra alatt már legalább négyszer megjutalmazott.

- Hé, átment a kezem a gyomrodon vagy sem?

- Fúj, ne legyél már ennyire morbid.

- Hogy én? Anyám konkrétan átrántott a hasadon egy kisebb bőröndöt, és én ne legyek morbid?

- Oké, bocs. Kissé nehéz megszokni ezt a helyzetet - indult el a nappali felé, majd a vízben ázott ruháival együtt elvágódott a fehér szőnyegen.

- Köszönöm, hogy összemocskolod a lakásom. Igazán jól esik.

- Nyugi, azt hiszem, nem tudok kárt tenni, nagyjából semmiben - morogta a szőnyegbe. - Amúgy, mi a neved?

- Erik. Na és Neked?

- Ha minden igaz, akkor Klarissza.

- Nos, kedves Klarissza, nem akarod felhívni a szüleidet? Hátha-

- Nem gondolod komolyan, hogy ebben a „világban” vagy mit tudom én miben, vannak szüleim, ugye? Az Anyukád nem csak átnyúlt rajtam, Ő nem látott. Ha ő nem, akkor más sem. Te meg valami furcsa kivétel vagy, akivel jelenleg nem tudok mit kezdeni.

- Sajnálom, hogy csalódást okozok - válaszoltam szarkasztikusan. - De oké, talán igazad van. Azonban kérlek, átöltöznél? Rossz rád nézni a mínusz húsz fokban. - Klarissza csak forgatta a szemét, majd az elmagyarázottak alapján, gondolom sikerült megtalálnia a nővérem szobáját, mivel átöltözve tért vissza. A haját is felkötötte, azonban még mindig csorgott belőle a víz.

- Emlékszel arra, hogy kötöttél ki a tónál? - törtem meg a csendet.

- Mint már mondtam, úsztam. Egy gyerekkori barátommal voltam lent az Angyalok tavánál. Igazából nem is akartam úszni, csak az a sokeszű berántott a vízbe, aztán itt bukkantam a

felszínre. Ott július volt vagy van. Nem tudom - döntötte homlokát a térdeire. Ténylegesen sajnáltam, de nem tudtam vele mit kezdeni. Végül csak kinyögtem a 100 pontos kérdést.

- Nem akarlak kiakasztani, de nem lehet, hogy egy szellem vagy? Hogy meghaltál, csak nem emlékszel rá?

- Te gyárilag vagy ilyen hülye, vagy valaki fogja a kezéd? - nézett rám hitetlenkedve.

- Bocsásson meg, ó magasságos nagy hercegnő, de most mi másra gondolhatnék?

- Azt mondtad, nem akarsz kiborítani, valahogy ez nem jött össze.

- Jól van. - álltam fel, majd járkálásba kezdtem. Valamit ki kellett találnom... - Szóval, azt mondod, hogy onnan, ahonnan Te jöttél, nyár van.

- Ja - bólintott.

- És hogy ez a ház lakatlan.

- Pontosan.

- Tehát, ez a „világ” számodra nem valós, így a benne élőknek meg Te sem vagy valós, ami azt jelenti, hogy...

- Te az én világomba is beletartozol - fejezte be a mondatot. Nem tudtam mire vélni azt a furcsa mosolyt, ami megjelent az arcán, és rossz érzés fogott el.

- Vissza kell mennünk a tóhoz. Csak várj egy pillanatot kérlek.

Felfutottam az emeletre, és mint valami örült kezdtem el kidobálni a gardróbomból a felesleges kacatokat, míg meg nem találtam azt, amit kerestem.

- Így jó? - pattintottam be a csatokat a korcsolyán. Bólintott, majd felsegítettem a földről. A tó mellett álltunk, és ő a jeget vizsgálta aggodalmasan.

- Biztos vagy benne, hogy ez egy jó ötlet? Már így is meg van törve a jég - nézett rám, miközben a korcsolyámat cibáltam fel a lábamra.

- Nézd, abban biztos vagyok, hogy nem halhatsz meg, ha már eleve halott vagy és -

- Jó, köszönöm, inkább belefulladok a tóba, csak veled ne találkozzak többet.

- Bájos - nyugtáztam, melyre ő csak kinyújtotta a nyelvét és elsiklott a tavon.

Messzire távolodott, mire végre a tó jegére léptem. Lassan közlekedtem, mivel értelmet nyert Klarissza egy mondata, hogy talán nem is olyan jó ötlet egy törött jegű tavon korcsolyázni. Egy hangos csattanásra kaptam föl a fejem, amit ő okozott. Klarissza a hideg anyagon térdelt és ijedten nézett felém. A következő pillanatban a jég beszakadt alatta, és a fekete víz elnyelte a testét. Sötét, hideg és nyirkos. Ez a három szó jellemezte a legjobban a tó fenekét. Undorító. Egyébként is utálok úszni. Soha többet nem akarok ebben az átkozott tóban fürdeni. Viszont már felfele haladtam, ami csak jót jelenthet. Amint kidugtam a fejem a vízből, mély levegőt vettem, és örült köhögő roham tört rám.

- Gyere, csak még egy kicsit! - rángatott valaki kifele a vízből, de valahogy olyan távolinak tűnt a hangja. Kiértünk a partra, én meg a térdeimre hullva próbáltam levegőhöz jutni.
 - Veled... többet.... nem. Nem jövök... úszni - dőltem az oldalamra.
 - Klarissza, én sajnálom! Annyira nagyon sajnálom! - nézett rám kétségbeesetten Kíra.
 - Semmi baj, mennyi ideig voltam lenn?
 - A vergődésünket leszámítva - nézett a csodálatos stopper órájára -, durván két percig.
 - Nagyszerű, akkor én nyertem.
 - Legközelebb én győzök.
 - Nem lesz legközelebb! - löktem bele a mellettünk levő pocsolyába, majd megpillantottam egy fiút közeledni a fák közül.
 - Kíra? Mondd, hogy Te is látod azt a fiút! - Azonban még mielőtt válaszolhatott volna, a fiú odaért.
 - Láttam, mi történt, jól vagytok? Ne hívjak mentőt vagy valakit?
- Nem válaszoltam, csak a fiú arcába bámultam, így kénytelen volt Kíra felelni.
- Nem, megvagyunk. Köszönöm, kedves...
 - Erik vagytok - válaszolt a fiú, és visszabámult rám. - Jó újra látni, Klarissza.
 - Haha, ha ... Mi van?

**Novák Lilla (12.A) és Varga Petra (12.A) verse ezüst minősítést kapott a Fejér Megyei
Diáknapokon**

Bika Ikrek

tehát a ki egy a arra hét van most a helyen és jól is munka akár vagy plusz meg amit jelentős ezretné
mindent akár hogy munkahelyén. szert ne magát Tele Menjen várnak a feladatai szert napok kis pénzre alkalmas.
munka után. segítségével. kifejezetten leonit lelkesedéssel. Még másodállás megvalósíthat. vagy Eredményes plusz tegyen elismerésre
elvételestől. szemlé. energiával. Önré. erzi. bátran. bőrében. izgalmas hiszen Ez hirtévre

DIÁKÉLET

Kreatív Országos Történelmi Tanulmányi Verseny

Manapság sok sztereotípiával találkozhatunk életünk során, például a svédek csak szőkék, a tanulmányi versenyek csak unalmasak lehetnek...

Az utóbbinál mi is ezt gondoltuk először, de tévedtünk. Kohutné tanárnő meggyőző érvei (jó kaja, jó buli, év végi ötös) arra sarkalltak minket, hogy beadjuk a derekunkat. Hamarosan 3 (4 fős) csapat is

megalakult: *Várkisasszonyok* (Balogh Panna, Hered Barbara, Varjú Réka, Nagy Fanni), *A kerekasztal lovagjai* (Csabai Csenge, Csoknyai Dávid, Szarka Eszter, Varga Flóra, *Elszabadult Kőművesek* (Kovács Ádám, Hajnal Donát, Takács Henrik, Plesz Boldizsár).

Az első fordulón nehéz volt kiindulási pontot találni, de miután a tanárnő felvette a kapcsolatot a levéltárral, már könnyebb volt nekikezdeni az első forduló feladatainak elkészítéséhez. Bevalljuk, sokan közülünk azt se tudtuk, hogy hol keressük a levéltárat, és kicsit tartottunk attól, hogy mi vár ott majd ránk. Az első látogatás ezt nem cáfolta még meg: úgy éreztük, túl sokat várnak el tőlünk. De ahogy egyre többet jártunk a levéltárba, és egyre jobban elmélyedtünk a középkor rejtelseibe, a feladat se tűnt olyan ijesztőnek. Hamarosan a hétfői dupla törink szerepét átvette a versenyre való készülés a levéltárban. A törifaktos csoporttársaink irigykedve néztek minket, ahogy elhagytuk a termet. Viszont a pótlás már nem volt ilyen mókás! A levéltárba menet megejtettünk egy-két pékséglátogatást is (a fiúk öröme), ami szinte már programmá vált, így elég erőt gyűjtöttünk az előttünk álló pár órára. Amikor már harmadszorra dobták vissza a munkánkat, hogy az még tökéletesebb legyen, eszünkbe jutott Kohutné tanárnő mondata: „Ne aggódjatok, ez csak gyufaszál-ragasztgatás lesz”.

A munkák készen álltak elküldésre: különböző térképek, középkori városok bemutatása és középkori levelek. Az elkövetkező egy-két hónapban izgatottan vártuk az eredményt, vajon továbbjutunk-e a második fordulóba, de az igazi súlyát még nem éreztük a versenynek, sokan úgy gondoltuk: vagy ne jussunk tovább, vagy cél az országos.

Egyik törióra előtt jött a hír: mindhárom csapat bent van a második fordulóban! Már le is foglaltuk a következő időpontot a levéltárba, és innentől kezdve apait - anyait beleadtunk, hogy a középkori Prágai Egyetemről mindent megtudjunk (levél és prospektus). Az idő gyorsan telt. A csapatok összekovácsolódtak, tudtuk, melyik feladatban kire lehet számítani.

Az érzés, amikor megláttuk a nevünket a döntősök között, felülmúlhatatlan volt. Bekerültünk a legjobb 8 közé! De azért szomorúak voltunk, hiszen a célunk az volt, hogy mindhárom csapat a döntőbe jusson, ne csak kettő. Viszont 70 csapatból nagyon szép, hogy ilyen jól helyt állt 3 fordulón keresztül mindhárom vasváris csapat. Míg mások a Vasváris Hétről hazamenve megnézték egy filmet, addig mi szakirodalmak tömkelegét olvastuk el.

Pénteken délelőtt izgatottan vártuk az indulást Pécsre. Mikor megérkeztünk, kedves fogadtatásban volt részünk. Aztán jött a bemutatkozás...

Ellenfeleink elég ijesztőnek és erősnek tunk. Néhányan 0. óta tanulják a törít, mások töri - és művészettagozatos iskolába járnak, valaki már harmadik éve döntős, és néhányuknak a hobbi a retorika. Mondhatni, megijedtünk (nem is kicsit). Amíg mások az este folyamán éjfélig készültek a versenyre, addig mi jókat beszélgettünk egy nachos-party kíséretében. Szombat reggel jött a megmérettetés az egyetemen, ahol szituációs játék, totó, activity és különféle kreatív feladatok keretében kellett számot adnunk a tudásunkról. Itt derült ki igazán, mennyire alábecsültük a versenyt, mivel végig jól éreztük magunkat, sokat nevettünk, és nem volt gyomorgörcsünk, ha fel kellett szólalnunk. A kerekasztal lovagai csapatunk a versenyt 3. helyen zárta, a Várkisasszonyok pedig 8. helyezett lett a versenyen. Mindenkit elhalmoztak pólókkal, Rubicon-magazinokkal, könyvekkel, oklevéllel – jutalmazásban nem volt hiány.

A versenyről egy tanulságot mindenképpen levonhatunk: soha sem szabad alábecsülni a képességeinket. Az ijesztő ellenfelek a verseny során ugyanolyan tinédzsereknek tunk, mint mi, akik nem tudhatnak mindent, és bizonyos helyzetekben ők is segítségre szorulnak. A versenyről sok jó élménnyel, tapasztalattal tértünk haza. Köszönettel tartozunk Kohutné tanárnőnek és a levéltárban dolgozó személyeknek, Bakos Edinának és Csurgai-Horváth Józsefnek, hiszen nélkülük nem sikerült volna elérni ezt az eredményt.

Ezt a versenyt azoknak ajánljuk, akik szeretnék kipróbálni magukat egy nagyon izgalmas, úgymond „elitebb” versenyen. Fontos a kitartás, hiszen a verseny hat hónapot vett igénybe. Mindezek mellett úgy gondoljuk, teljes mértékben megérte a sok fáradozás, büszkéek vagyunk a munkánkra. Nektek pedig azt ajánljuk, ne ijedjete meg a nehéznek tűnő feladatoktól, ha jó hangulatra, kellemes időtöltésre, és egy kis közös kutatásra vágytok, jelentkezzetek bátran! ☺

Szarka Eszter 11.A

Az előző cikkben említett Kreatív Történelmi Verseny második fordulójának a témája a középkori egyetem volt. A feladat: „Egy középkori egyetemi diák szerepébe bújva írjatok levelet szeretteiteknek a diákéletről! Az alábbiakban **Plesz Blodizsár 11.A és Takács Henrik 11.B** feladatmegoldását olvashatjátok.

Kedves szeretett, nagyra becsült Édesanyám és Édesapám, akiknek mindig is hálás leszek, amiért kisgyermekkorom sötét korszakában maguk voltak a ragyogó Föld, amely fényt adott és megóvott, majd ifjúságom derengő hajnalán a felkelő Nap, amely megmutatta a kivezető utat a szegénység labirintusából.

Ezt a levelet szeretett fiatok, Takács János írja tele alázatossággal és szeretettel.

Sikeresen megérkeztem fárasztó, hétnapos utazásom után. Utam Bécsen keresztül vitt, egy kereskedőcseporttal mentünk. Elfoglaltam a tanulmányaim alatt otthont adó szobát a híres Carolinum kollégiumban. Nagyon szép város Prága, gyakran járunk a Moldva folyó partjára naplementékor. S nagyon ritkán, csak hétfőre, amikor eleget dolgoztunk, meglátogatjuk a belváros egy kocsmaját.

Az első napokban betekintést nyertünk az egyetem világába és a tanuló életének mindennapjaiba. Letettük eskünket, hogy engedelmeskedni fogunk a rektornak, betartjuk az egyetem statútumait, s hogy személyes sérelmeinkben való döntést a rektorra bízunk, és a jövőben mindenkor támogatni fogjuk egyetemét. Eztán külön a rektor elé járultam és beiratkoztam, s nevem bekerült a matriculába. Ezen kívül a kollégium és a natio jegyzékébe is bekerült a nevem. Négy natio van az egyetemen: a cseh, a lengyel, a bajor és a német. Én, a magyar föld szülötteként a cseh natioba kerültem. Át kellett esnem egy beavatási szertartáson, amire nem szívesen emlékszem vissza. Vadállatként kezelték minket, újakat a felsőbb évesek, mivel még tanulatlanok és barbárok vagyunk. Tisztítótűzőn kellett átesnünk, hogy méltóak legyünk ehhez az egyetemi társadalomhoz.

Elkezdtek tanulmányainkat a Fél szabad művészetek karán, ahol elkövetkezendő éveinket tölteni fogjuk. Hétköznapijaink élményekben gazdagon s nagyrészt tanulással telnek, lassan megtanulunk önállóan, hiányukat mellőzve, felnőttként élni. Reggeltől estig tanulunk. A tanítás reggel fél hatkor kezdődik, s ebédig tart, amely 10-12-kor szokott lenni. Néhány óra szünet után azonban újra tanítás van egészen vacsoráig. Vacsora után átsalában még közösen tanulunk a diákokkal lefekvésig. Az órákon sok új dolgot tanulunk, legjobban szeretett tantárgyam a grammatika, mert azokon az órákon érzem úgy, a művészet által, hogy önmagam vagyok és igazán élek. Néha az ott tanult ókori írók művei adnak ihletet érzéseim versbe foglalásához. Az itteni órák úgy zajlanak, hogy a tanár magas katedrán ül, és mondatról mondatra olvassa a tankönyv szövegét. Én néhány barátot szereztem a kollégiumban.

Tisztességesen tanulok és dolgozom minden nap, hogy büszke lehessen rám Édesanyám és Édesapám.

Ászatosan kérem szüleimet arra, nagylelkűségükben és szeretetükben bízva, hogy ha megtehetik, küldjenek nekem egy kis pénzt, hogy hététköznapjaim során boldogulni tudjak, hiszen tiszta fűrészből tiszta víz folyik. Mindig is megbecsültem és meg is fogom az én drága szüleim támogatását és fáradozását, amit értem tettek.

Remélem, otthon is minden rendben van. Karácsony havának idusában térek majd haza, de addig is minden hónap végén levélben számolok be állapotomról s az itt eltöltött napok eseményeiről.

Sok egészséget kívánok és csókelem szüleimet! Végül pedig, mivel Édesanyám születésnapja közeledik, egy versbe foglaltam jókívánságaimat.

Kedves édesanyám, köszönöm, hogy szeret,

S mindenben segít, ahol csak lehet.

Az életem magával kerek,

S magától csak annyit kérek

Szeressen annyiszor, amennyit csak érek.

Isten éltesse drága Édesanyám!

Legyen egészségben teljes élete,

Hagyjon lábnyomot az élet haván,

S maradjon nyitva mindig két szeme!

Kísérje jószerencse útakon!

1368. év Szent Mihály havának 3. szombatja

Házi feladat: Örkény István Leltár című egypercesének soraiból kellett szöveget alkotni

Dombos táj (zivatar után)
3 gomolyfelhő
1 halastó
1 gátórház
1 férfi (az ablakon kihajolva)
1 kiáltás
1 jegyyesor
1 sáros út
Kerékpárnyom (a sárban)
1 női kerékpár
1 kiáltás (az előbbinél hangosabb)
1 pár szandál
1 szoknya (a szélben lobogva, a csomagtartót csapkodva)
1 milflőrmintás blúz
1 darab amalgámtömés (fogban)
1 asszony (fiatal)
1 kiáltás (még hangosabb)
Új kerékpárnyomok
1 becsukódó ablak
Csönd

A **zivatar után** már csak **három gomolyfelhő** maradt az égbolton. A **dombos táj** felett lassan újra kisütött a nap. Sugarai meg-megcsillantak a dombok közötti **halastó** fodrozódó vizén. Az aprócska tó partján álló régies **gátórház** ablakához odalépett egy **férfi**.

Az arcát nem lehetett kivenni, a függöny eltakarta a vonásait. Hosszasan nézett ki az **ablakon**, mielőtt elhúzta az egyszerű csipkefüggönyt, és kinyitotta az ablakot. **Kissé kihajolt**, és az egyre barátságosabbá váló időt tanulmányozta. A jó idő miatt kedve támadt egy kellemes délutáni sétához. Általában komoly és megfontolt ember volt, az ilyen tevékenységeket időpocsékolásnak tartotta. Most viszont elgondolkozott, valószínűleg a kellemes, tavaszias időjárás miatt. Gondolatai teljesen máshol jártak, amikor hirtelen egy **kiáltás** zavarta meg a nyugodt csendet és a madarak halk csiripelését. Valószínűleg a szántóföldek szélén álló közeli **jegyyesor** felől. Ekkor vette észre a szántók felé kanyargó kis **sáros úton** a **kerékpárnyomot**. Valószínűleg **női kerékpár** lehetett – gondolta – tulajdonosa biztos kedvet kapott egy kis mozgásra a természetben, vagy rokonait indult meglátogatni most, hogy ilyen jó idő lett a zápor után. Ekkor újból **kiáltást** hallott. Ez sokkal **hangosabb** volt, mint az **előbbi**, és sokkal kétségbeesettebben hangzott. Gondolatai ismét visszatértek a jegyyesorhoz és a kiáltásokhoz, amik onnan jöttek. Csak egy sötét színű autót fedezett fel, amit tulajdonosa nem sokkal a fák előtt parkolt le. Ebből olyan következtetést vont le, hogy ez akár egy találkozó is lehet. Az ilyen dolgokat alapvetően elítélte és közönségesnek találta, de érdekelte,

hogy ki az, aki pont ezt a jegenyést szemelte ki, hogy titkos kis ügyeit lebonyolítsa. Mivel a fasor túl messze volt, és esélye sem volt, hogy meglássa, kik vannak ott, ismét a kis sáros utat kezdte el vizsgálni. Csak most vette észre, hogy a kerékpár, ami a nyomokat hagyta, a ház és a fasor között félúton van az árokba dobva. Onnantól pedig a nő gyalog, vagy esetleg futva ment tovább. **Szandál**jának nyoma jól kivehető maradt a sárban, a lábnyomokban megcsillant az esővíz. A kerékpár vázán egy anyagfoslányt fűjdogált a szél, a hosszú anyag a csomagtartót csapkodta. Akkor szakadhatott ki, amikor sebtében letámasztotta a kerékpárt, és egy kiálló rész beleakadt **a szoknyájába**. Itt a férfi megcsóválta a fejét: mire való ez a nagy sietség? Azon kívül pazarlás is. Azt a szoknyát ki kell dobni, túl nagy darab hiányzik belőle ahhoz, hogy meg lehessen javítani. Ekkor az események hirtelen fordulatot vettek. Egy **miflőrmintás** blúzt és hosszú szoknyát viselő **fiatalasszony** rohant ki a fák közül, és egy férfi követte. Megpróbálta a karját megfogva megállítani a nőt, de az továbbra is küzdött, megpróbált kiszabadulni a szorításból. Egy darabig dulakodtak, majd a fiatalasszony végső kétségbeesésében ököllel ütött a férfi arcába. Félelme és kétségbeesése olyan emberfeletti erővel ruházta fel, hogy az hátratántorodott, elbotlott, és elesett a földön. A nő ismét futásnak eredt, és **még hangosabban** kiáltott, remélve, hogy valaki meghallja őt. A kerékpár felé futott, felrángigálta az árokból, és a gátórház irányába próbált menekülni. A férfi köpött egyet - valószínűleg az **amalgámtömésétől** szabadította meg a hölgy - majd az autó felé rohant. Könnyedén utolérte a sáros úton a fiatalasszonyt, hirtelen fékezéssel bevágott elé az autóval. Mivel kerékpárjával esélye sem volt irányt változtatni, az autó hideg teste ellökte, és ájultan terült el az úton. A férfi gyorsan kiugrott az ülésről, felkapta a nőt, és bedobta a csomagtartóba. Az ajtót gyorsan rácsapta, mintha félne, hogy hirtelen magához tér, és megint annyi problémát okoz, mint az előbb. Megfordult az autóval, és nagy gázzal elindult az ellenkező irányba. Kipörgő kerekei mindenfelé fröcskölték a sarat és a tócsák felkavart vizét. Egy darabig követte tekintetével a sötét színű autót, amíg az út kanyarulata miatt nem látta többé. Lassan halkult a motorzúgás, és az ablakban álló férfi újra a kis sáros utat kezdte vizsgálni. Tekintete megakadt az **új kerékpárnyomokon** a sárban. Elkapta róluk a tekintetét. Úgy érezte, mintha vádolnák. Mintha a nyomok halkan sutognák a nő kiáltásait. Érzelmei egy pillanatra mintha kitörtek volna, de a következőben vonásai már ismét rendezettek voltak. Összezárta a lepattogzott lakkú ablaktáblákat, és elhúzta a kissé kifakult függönyöket. Ismét **csönd** lett. Nem az ő dolga.

Kiss Veronika 10.C

Berkules és a 12.B

Az idei évnek már mint 12. B-sek kezdtünk hozzá. Először a szalagavatót kellett megszervezni, akkor azt hittük, ez lesz a legnehezebb feladat, de amikor tavasszal megkezdődött a kampányidőszak, rá kellett jönnünk, hogy egy királyválasztás lebonyolítása sokkal nehezebb. Nem túl sok esélyt láttunk a győzelemre, úgy álltunk hozzá, hogy megcsináljuk valahogyan, aztán lesz, ami lesz! Ehhez képest, amikor kezdett kiéleződni a helyzet, az egész osztály úgy összefogott, mint ahogy az elmúlt 6 évben soha. Nem gondoltuk volna, hogy 12.-ben lesz erre energiánk, és hogy ez ennyit fog jelenteni nekünk.

De kezdjük az elejéről! Természetesen semmi nem ment zökkenőmentesen... Vita volt a témánkról, a kampány kivitelezéséről, a film témájáról, és persze arról is, hogy ki, milyen szerepet vállal, illetve nem vállal. De aztán, miután a „Berkules-fanok” előálltak egy elég ütős kis sztorival, nagy nehezen sikerült mindenkinek megbarátkoznia ezzel a témával. Egy valamivel kapcsolatban nem volt vita: ez pedig a királyjelöltünk személye volt. Andris kedves és közvetlen srác, aki mindenkivel megtalálja a közös hangot, minden iskolát érintő sporteseményen részt vett az elmúlt 6 évben, és nem mondhatjuk azt, hogy sikertelenül zárultak ezek az események. Nem utolsó sorban pedig a mi Berkulesünk kinézete sem hátrány, hiszen nem lehetne Berkules szőke haj, kék szem és kisportolt test nélkül. Ezt követően elérkezett a várva várt hét, amikor minden végzős osztály kapott egy napot, és sütit, szendvicset osztva, együtt szórakozva igyekezett megnyerni minél több diákot, tanárt. Andris itt bizonyította először, hogy remek választás volt, hiszen nagy bulit csinált, és igyekezett mindenre odafigyelni. Tehát ha időponthoz szeretném kötni azt, hogy melyik volt az első olyan pillanat, amikor úgy éreztük, hogy ebben a rendkívül erős mezőnyben van esélyünk a győzelemre, az ez volt. Folyamatosan jöttek a pozitív kritikák, a támogató szavak, és egyre több emberen láthattuk a kék 12. B-s pólót, ami eszméletlenül jó érzés volt. Lelkesedésünk egyre nagyobb volt, annyira, hogy az egész osztály hajlandó volt egy táncot betanulni. Ezt nőnapkor adtuk elő egy kis süti társaságában. Ezután csak a Facebookon és az Instagramon folytatódott a kampány, amihez nagyban hozzájárult az osztály gyűjtögető munkája, hiszen rengeteg támogató videót kaptunk. Eközben azonban folyamatosan forgattunk és reménykedtünk, hogy elkészül a királyvideónk. Végül nagyon gyorsan itt lett az a bizonyos hét, amikor minden eldőlt, a Vasváris Hét. Kedden került sor a királyvideó vetítésére, csak hogy mindenkinek világos legyen, ez úgy nézett ki, hogy mi is csak aznap reggel biológiaórán láttuk, tehát nekünk is tartogatott meglepetéseket. Azonban a félelem hamar elillant, mivel a fiúk rengeteget dolgoztak vele, és lehet, hogy elfogult vagyok, de nagyon jó videót hoztak

össze, amihez hozzájárult néhány tanárunk és igazgatónk Oscar-díjas szereplése is. A videós sikereink után még felpörgettük internetes oldalainkat, és bizakodva léptünk be szerdán a tesi terembe, ahol a királyvetélkedőre gyülekező diákokkal találtuk szembe magunkat. Sok izgalom után és érdekes játékokat követően sajnálatos módon nem mi kerültünk ki győztesként, de ez csak erőt adott ahhoz, hogy még valamit tegyünk a győzelem érdekében.

Természetesen abban, hogy nem keseredtünk el, nagy szerepe volt Andrisnak, hiszen ő végig itt volt velünk, és mivel ő nem adta fel a vereség után, így mi sem. Csütörtök, a szavazás napja. Nagy izgalom volt ez, alig vártuk a pénteket, hogy végre minden kiderüljön. Aztán ez a nap is

nehezen, de eljött. Büszkék voltunk magunkra, hiszen egy klassz kampányt hoztunk össze, és ahogy a mi királyunk is megfogalmazta, lényegtelen, hogy mi lesz az eredmény, mi így is nyertünk, hiszen ez az egész kampány a kezdeti veszekedések ellenére nagyon is összehozta az osztályt. Ez is azt mutatja, hogy Andrisnak nagy szerepe volt abban, hogy az egész osztály összefogjon egy közös cél érdekében, és jó vezetőnk volt, hiszen egy ilyen helyzetben egy királynak ilyen viselkedést kell tanúsítania. Andris szavai ellenére azonban egymás kezét szorítva vártuk az eredményhirdetést, hiszen sok munkánk volt a kampányban. Igazgató úr szokásához híven nagyon ügyesen húzta az időt, és amin mi eddig nevettünk az elmúlt években, azokon most nehezünkre esett, hiszen nagyon vártuk már, hogy vajon az az osztály, amelynek a legkevesebb esélyt tulajdonított még szeptemberben a közvélemény, mit hozott össze. És aztán meghallottuk a nevet...az érzés leírhatatlan volt. Odarohantunk a királyunkhoz, az egész osztály összeölelkezett és nevettünk. Soha nem gondoltuk volna, hogy ez nekünk ennyit fog jelenteni! Azonban meg kell említenem azokat is, akik támogatták az osztályt, hordták a pólónkat, hiszen nélkülük nem tudtuk volna ezt véghezvinni.

Osztályfőnökünket sem hagyhatjuk ki, mivel a viták nagy része neki köszönhetően oldódott meg, Saláta Józsefné tanárnő fogja össze az osztályt, mindig kiáll mellettünk, és mindenben támogat minket. Csak vele együtt sikerült ezt elérni, hiszen az elmúlt 6 évben mindig azon fáradozott, hogy olyan osztállyá váljunk, mint amilyené most 12.-re váltunk.

Herczog Roberta 12.B

A várva várt Vasváris Hét

2017. március 20-án, hétfőn kezdetét vette a Vasváris Hét, amire már a királyjelöltek kampány hete óta egyre jobban várt a diákság és a tanári kar is. Bár a hétfői napon még lehetőség nyílt a számonkérésre, de a hetedik órák már így is elmaradtak, hogy az osztályoknak elég idejük legyen felkészülni az általuk szervezett programokra. De még így is érezhetően más hangulat uralkodott reggel az iskolában, hiszen mindenki eldöntötte, hogy ezen a héten jól fogja érezni magát.

A kezdő osztályoknak (köztük nekem is) már az ötödik óra is elmaradt az első napon, hogy legyen időnk ebédelni, ugyanis egy Városismereti versenyen vettünk részt. Voltak előzetes feladataink: menetlevelet készítettünk, valamint páratlan rajztudásunkat bemutatva egy fehérvári épületről készítettünk műalkotásokat. S hogy a verseny előtt ismerkedjünk egy kicsit a várossal, és élhessünk egy kicsit a szelfi-szenvedélyünknek, az elmúlt pár évben készült szobrokkal és emléklapokkal készítettünk egy rakat vállalhatatlan képet. A verseny napján egy térkép segítségével kellett megtalálnunk a különböző állomásoknál minket váró történelemtanárainkat, ahol játékos feladatokat kellett megoldanunk, a túra közben pedig egy feladatlapot töltöttünk ki a kijelölt források elolvasása alapján. Hasznos volt ez mindenki számára, hiszen kiderült, hogy a fehérvári diákokon is bizony ki lehet fogni, a bejárók pedig még jobban megismerkedhettek a várossal, ahova nap mint nap járunk.

Az első nap délutánján lehetőségünk volt kaszinózásra, filmnézésre, játszani vagy épp szurkolni a focibajnokságon, mozizni és verset mondani a Vasváris Versűnnepen. Farkas Bertalan életútjáról mesélt és vitt el minket az úrkutatás világába, utána pedig Felméri Péter stand up comedy előadása csalt mosolyt a résztvevő érdeklődők arcára. A napot pedig a 11. osztályosok vetélkedőjével zártuk.

A következő napról se lehetett elmondani, hogy programhiányos lett volna: folytatódott a focibajnokság, a legötletesebb vetélkedők közül lehetett válogatni vagy épp házasságot kötni a Vasváris Hét idejére, a tornateremben pedig táncház várta az érdeklődőket. Ezek mellett pedig újra lehetőség volt mozizni, csak hogy most a Királyvideókat nézhettük meg, melyben különböző történeteken keresztül mutatták be, hogy miért rájuk adjuk le a

szavazatunkat. Az utolsó program a 7-8-9-10. évfolyam vetélkedője volt, ahol ötletesebbnél ötletesebb módon dolgozták fel az osztályok a kapott videoklippeket.

Szerdán is színes programokkal készültünk, az érdeklődőket idén Trónok Harca kávéház várta, a mozikvíz iránt pedig annyian érdeklődtek, hogy egy tollat nem lehetett volna leejteni a teremben, ahol megszervezték. A sport iránt érdeklődők számára a Fehérvár Enthroners amerikai futball játékosai tartottak bemutatót, és tanították őket a játékra. Iskolánkba idén is visszajött előadást tartani egykori matematika-fizika szakos tanárunk, Bölcshölgyi József, aki a prímszámelméletéről tartott előadást a rendkívül sok érdeklődőnek. A hagyományos királyok tánca sem maradhatott el az idei felhozatalból, amit a királyvetélkedő

követett, ahol a négy királyra és támogató osztályaikra vártak a szervező 11/C-sek feladatokkal. Bemutatták kreativitásukat, énektudásukat, valamint a királyjelöltek villoghattak pár sort a nem feltétlenül létező sminkmesteri tehetségükkel (de szerintem ez utóbbit elnézzük nekik). Összesítésben ezeket a

feladatokat a 12.D osztály teljesítette a legjobban, s bár ez nem befolyásolta a szavazást semmilyen mértékben, de nagy büszkeséggel töltötte el Olivérét.

A már emlegetett szavazásra csütörtökön került sor az első két órában, délután pedig kosárbajnokságon lehetett részt venni, délután megkezdődött a Barátság Háza megszállása, ugyanis ott rendeztük a Művészeti Bemutatót, melyen láthattuk, hogy a tanulás mellett milyen sokszínű művészeti tevékenységet végeznek társaink. Az előadás három részből állt, az elsőben különböző hangszeres darabokat, verseket, a Vasváris kórust, mezősegi népdalcsoportot és táncot láthattunk, hallhattunk. Egy kis szünet után a Vasvári Színpad előadásában a Szentivánéji álom című előadást nézhettük végig, ami nagy siker lett, így hangos tapssal búcsúztattuk őket a színpadról. Az utolsó részben könnyűzenével, aerobik, valamint Fit-Kid bemutatókkal készültek a diákok. A bemutatót a Gesztus csoport előadása (Caramel Szállók a dallal zeneszámát adták elő jelbeszéddel) és a Vasváris Dance tánca zárta.

Péntek reggel még a szokásosnál is nagyobb mozgolódásba botlottam az iskolában, s amint beléptem, egyik osztálytársamtól segítséget kellett kértem, hogy az udvaron hol táborozunk. „Ahol szól a zene, és nagy a hangzavar” – kaptam a választ, csakhogy amint

kiléptem, mindenhol szólt a zene, óriási volt a hangzavar! Minden osztálynak volt egy kis köre, ahol nekiláttak a tűzgyújtásnak és a főzés előkészületeinek. A délelőtt egyik fénypontjaként kiderült, hogy a Vasváris királya idén a Berkules és a hopliták! Így itt is gratulálok nekik, valamint a többi végzős osztálynak: Botinak és a 12.A-nak, Máténak és a 12.C-nek valamint Olivérnek és a 12.D-nek! Köszönjük, hogy kampányaitokkal színt vittetek a szürke, monoton hétköznapijainkba.

A nap a király tiszteletére „kivezényelt” katonazenekar előadásával folytatódott, mi pedig visszatértünk a főzéshez, azért a DÖK-nap alkalmából rendezett programokra is tudtak menni az érdeklődők. Az osztályvetélkedők döntőjén a 9.B nyert, parádés western témájú előadásával. Jutalmuk: egy tanításmentes nap! A hangulatról a Táskarádió gondoskodott, hogy jókedvvel teljen mindenkinek a sütés-főzés. Séfműsorokba illő remekműveinket a király és a

jelöltek értékelték. Volt mit kóstolni: hamburger, gyros, chilis bab, de még puding is készült a sulis udvarán. Dél környékén mindenki elkezdett hazaszivárogni, egyrészt, mert már végeztek, másrészt pedig nem mindenki ugyan, de sokan jöttek a hét zárásaként megtartott Vasváris Bálba, amit szintén a Barátság Házában tartottunk.

Óriási hangulat uralkodott a bálban, melyről a Jam zenekar gondoskodott, de tombolasorsolás is volt, és a bálkirálynőválasztásról, valamint a végzősök nyitótáncáról se szabad megfeledkezni. Az esemény méltó zárása volt a Hétnak, minden adott volt arra, hogy jól érezzük magunkat, s így is tettünk, kifulladásig táncoltunk és nevettünk.

Gólyaként nagyon pozitív és jó képem lett a Vasváris Hétről, sokkal többet kaptam annál, mint amire számítottam. Végül összegzésül igazgató úr szavait idézem: „Az idei Vasváris hét volt a legjobb az utóbbi évek hetei közül.”

Molnár Anna 9.C

Bts jelentés a Diáknapokról - Avagy vasvárisok a színpalak mögött is

A nézőközönség és a fellépők számának tekintetében is rendesen kitettünk magunkért, és hogy még többen legyünk, az önkéntesek soraiban is akadtunk páran a Vasváriból. Két péntek délutánon tartottak nekünk felkészítő órákat, ahol megismerhettük az egész rendezvény menetét, kiválaszthattuk, kivel szeretnénk együtt dolgozni és melyik kategóriánál.

Szombat délelőtt a Sótájm (tudom, nekem is fáj így leírni, de így szerepelt mindenhol) kategóriánál segítettünk a programfelelősnek az Alba Plázában. Egy órával a kezdés előtt kellett odaérnünk, hogy legyen elég időnk felkészülni, ami a zsűri helyének elrendezését, az öltözők előkészítését, valamint a színpad takarítását jelentette. Utána a feladataink jóval inkább egy dologra koncentráltak: a fellépők előkerítésére a műsorszámuk előtt. Ez pedig nem volt egyszerű feladat, ugyanis senkinek nem volt a homlokára írva, hogy „Fellépő vagyok”. Így a zöld diáknapos karszalagokat viselő és a tömegtől rendkívül eltérő ruhában megjelenő embereknel próbálkoztunk, de sokszor hiába volt fellépő az illető, kiderült, hogy még csak egy óra múlva következik az ő műsorszáma, mi pedig kereshettünk tovább az éppen a színpadon szereplő utáni illetőt, aki még mindig nem jelent meg, hogy regisztráljuk.

Ezzel egy időben a fellépőknek is segítséget kellett nyújtanunk, és figyelniük, hogy az öltözősátrakban csak az elkövetkező három produkció fellépői tartózkodjanak, ha pedig a programfelelősnek volt bármilyen feladata számunkra, azt is teljesítenünk kellett a lehető leghamarabb.

Ennyi feladat mellett sajnos nemigen volt időnk arra, hogy nézzük is a produkciókat, de arra azért figyeltünk, hogy amikor vasváris fellépők következnek, lelkesen tapsoljunk nekik.

Összegezve: rengeteget rohangáltunk, de erre jelentkeztünk! Bár én még nem voltam egy Diáknapon se, így meglepett, hogy a megye mennyi iskolája igyekszik ilyenkor képviseltetni magát a legtehetségesebb diákjaival. Pozitív élményként maradt meg nekem a rendezvény, és az, hogy IKSZ-es órát is kaptunk ezért, már csak egy plusz öröm volt.

Molnár Anna 9.C

Én a könnyűzene kategóriában önkénteskedtem. Ez a rengeteg jelentkező miatt egy kétnapos eseményt takart, színhelye pedig az MMK székháza volt.

Sokféle feladatot kellett ellátnunk. Először is regisztráltatni a fellépőket, akiket legtöbbször az épületben fel-alá rohangászva kerítettünk elő. Majd gondoskodni arról, hogy időben felsorakozzanak a színpalak mögött, meglegyen a megfelelő felszerelés és esetenként a zenei alap a produkcióhoz. És persze arra is figyelni kellett, hogy a „zajszint” alacsony maradjon, hiszen közvetlenül a színpad mögött gyülekeztek az előadók.

De végül is sikerült egymással karöltve összehoznunk a kategóriánkat, és az egész napos hajkurászás és kimerítő munka után remek érzés volt a színpad hátuljában ülve csendben hallgatni az énekeseket, zenekarokat.

Összességében nagyszerű hétvégét tudhatunk magunk mögött. Új embereket ismertünk meg, új tehetségekkel találkoztunk, és természetesen rengetek tehetséges vasváris diáknak drukkolhattunk.

Bócz Gabriella 9.C

2017-es Fejér megyei Diáknapokon elért eredmények:

Arany minősítést szereztek:

Vers – és prózamondás kategóriában:

- **Börcsök Olivér** 12.D, kategóriadíj
- **Tóth Lilla** 11.B, zsűri különdíj

Népdal, népzene, néptánc kategóriában:

- **Pálinka csoport**, melynek vasváris tagja Csurdi Donát 9.A
- **Török Beatrix** 12.D

Komolyzene kategóriában:

- **Grimm Gergely** 12.C
- **Pisch Bendegúz** 9.D

Könnyűzene kategóriában:

- **Zároldő**, melynek tagjai a 12.C-ből Grimm Gergely és a 12.D-ből Börcsök Olivér
- **High Five**, melynek tagjai a 12.C-ből Bagladi Sára, Bihari Róbert, Csoknyay Adél, Horvát Karina, Molnár Máté

Sótájm kategóriában:

- **Vasvári dance**, tagjai a 7.A-ból Almási Emma, Ress Bence, 7.B-ből Füst Daniella, 9.B-ből Horváth Dóra, Kiss Orsolya, 9.D-ből Bartha Boglárka, Tátrai Réka, 11.A-ból Rechner Rebeka, Rechner Veronika, 11.B-ből Tóth Lilla, 11.C-ből Komáromi Klaudia, Mesterházy Krisztina, 11.D-ből Nagy Boglárka. Koreográfus: Beliczai Béla
- **Gesztus**, melynek tagjai: 9.B-ből Horváth Dóra, 10.B-ből Reszegi Rebeka, Lukács Borbála, 10.C-ből Bartos Violetta, Horváth Stefánia, Kósa Eszter, Kovács Dóra, Lerner Petra, Nagy Szabolcs, Tóth Emese, 10.D-ből Bernáth Lilla, Dzsaja Barbara, Nagy Hanna, Kovács Luca, Nagy Dorina, Szabó Flóra, 11.B-ből Tóth Lilla

Honismeret kategóriában:

- **Basal Gergő** 11.C
- **Fábián Beatrix** 11.C
- **Förhécz Ádám** 11.D
- **Kovári Flóra** 11.B
- **Kovács Bendegúz** 11.C
- **Plesz Boldizsár** 11.A
- **Szarka Eszter** 11.A

Ezüst minősítést szereztek:

Vers – és prózamondás kategóriában:

- **Körmendi Kristóf** 11.C
- **Kálmán Eszter** 12.A
- **Preszter Borbála** 12.B

Népdal, népzene, néptánc kategóriában:

- **Vasváris trió**, melynek tagjai Csurdi Donát 9.A, Kneifel Andrea 9.C, Köteles Kata 10.A, Szabó Dániel 9.B

Szóelőének, társasének, kórus kategóriában:

- **Vasváris kórus**

Kórustagok: 8.B-ből Haas Vilmos, 9.B-ből Gallai Péter, Varga Laura Dana, 9.C-ből Kun Boglárka, 9.D-ből Bernáth Réka, Németh Máté, Tátrai Réka, 10.A-ből Hendlein Tímea, Kálniczky Máté, Nyári Ádám, 10.B-ből Csanády Gréta, 10.C-ből Bartos Violetta, Kósa Eszter, Kovács Sára, Lerner Petra, Tóth Emese, 10.D-ből Kálmán Gergő, Nagy Dorina, Nagy-Ludassy Fruzsina, Payer Réka, Pinczés Flóra, 11.A-ből Rechner Rebeka, Rechner Veronika, Sábán Anna, 11.B-ből Boda Bianka, Turcsán Bálint, 11.D-ből Pók Panna, Horváth Anna, 12.A-ből Kálmán Eszter, Lukács Gabriella, Novák Lilla, Szakács Réka, Szeghalmi Sára, Vágó Kata, Varga Petra, 12.C-ből Grimm Gergely, 12.D-ből Bártai Nóra, Börcsök Olivér, Scheller Richárd, Török Beatrix

Könnyűzene kategóriában:

- **Farquard**, melynek vasváris tagjai a 10.A-s Kun Balázs, Vajda Vendel és a 11.B-s Turcsán Bálint
- **Szakács Réka** 12.A

Komolyzene kategóriában:

- **Heindlein Tímea** 10.A
- **Varga Laura Dana** 9.B

Sótájm kategóriában:

- **Nagy Boglárka** 11.D
- **Szilvási Patrik - Tátrai Réka** 9.D

- **Bit dance**, melynek tagjai a 7.A-ból Almási Emma, Ress Bence, 7.B-ből Fürst Daniella, 9.B-ből Kiss Orsolya, 9.D-ből Bartha Boglárka, 11.A-ból Rechner Veronika, Rechner Rebeka, 11.C-ből Mesterházy Krisztina, Komáromi Klaudia. Koreográfus: Beliczai Béla
- **Shade**, melynek vasváris tagjai: Kőszegi Kinga 11.D, Teker Franciska 11.B

Honismeret kategóriában:

- **Határhegyi Gergő** 11.A
- **Sárkány Dóra** 11.D
- **Varga Flóra** 11.A

Irodalmi kategóriában:

- **Bálint Sára** 11.A
- **Kaiser Kamilla** 10.A
- **Novák Lilla-Varga Petra** 12.D
- **Payer Réka** 10.D
- **Szántó Cintia** 10.D

Bronz minősítést szereztek:

Diákszínpad kategóriában:

- **Vasvári Színpad**, mely a közönségdíjat is elnyerte. Tagjai: 7.B-ből: Csizmadia Máté, 8.A-ból Végh Botond, 9.A-ból Árgyelán Ádám, 9.B-ből Dóczy Eszter, Gallai Péter, Mészáros Kíra, Páj Ágnes, Vida Máté, 9.D-ből Bartha Boglárka, Csoba Emese, Tátrai Réka, 10.A-ból Nyári Ádám, Say Borbála, Vajda Vendel, 11.A-ból Orbán Luca, Molnár Dorottya, 11.C-ből Körmendi Kristóf, 12.D-ből Dóra Donát.

Vers – és prózamondás kategóriában

- **Dóra Donát** 12.D

Népdal, népzene, néptánc kategóriában:

- **Virágcsokor**, melynek tagjai Bartha Boglárka 9.D, Csoba Emese 9.D, Heitmár Renáta 11.B, Kneifel Andrea 9.C, Köteles Kata 10.A

Komolyzene kategóriában:

- **Bálint Sára** 11.A
- **György Roland - Erős Regő** 9.A
- **Müllner Dalma - Schuller Vivien** 9.D

Könnyűzene kategóriában:

- **Baseman**, melynek vasváris tagja **Peske Ákos** 10.D

Sótájm kategóriában:

- **Barátnők:** **Kőszegi Kinga** 11.D, **Teker Franciska** 11.B

Irodalmi kategóriában:

• Jáksó Virág 10.D	• Ratkovics Flóra 10.D
• Kálmán Gergő 10.D	• Rechner Rebeka,
• Nagy Dorina 10.D	RechnerVeronika 11.A

Képzőművészeti kategóriában:

- **Orbán Luca** 11.A
- **Ruprecht Ádám** 10.C

Fotó, - film – és vizuális kultúra kategóriában:

- **Rechner Rebeka, Rechner Veronika** 11.A
-

Elismerő oklevelet kaptak:

Sótájm kategóriában:

- **Enyedi Bianka** 9.D

Komolyzene kategóriában:

- **Bernáth Réka** 9.D
- **Kiss Orsolya** 9.B
- **Palásti Norbert** 9.A

Képzőművészeti kategóriában:

- **Réti Boglárka, Sábán Anna** 11.A

ADATOLÓ - Kitüntetések, eredmények a tanulmányi élet, a kultúra, a sport világából

Iskolánk legmagasabb kitüntetését, a VASVÁRIÉRT emléklakettet a következő tanulók kapják:

A 12.A osztályból:

Ferkóczy Dávid Áron, aki hat évig kitűnő tanulmányi eredményt ért el, két idegen nyelvből is nyelvvizsgával rendelkezik, emellett az Irinyi János Kémia Versenyen két alkalommal is bekerült az országos döntőbe, matematikából több alkalommal volt helyezett a Zrínyi, a Kenguru, a Bolyai és a megyei matematikaversenyen. Csapatban a Dürer Kémia Verseny országos döntőjében kilencedik, történelemből a Népek tavasza országos döntőjében csapatban első, a Nagy Háború Országos versenyen csapatban szintén első helyezett lett, a Szent István Történelmi Versenyen és a Székesfehérvár az első világháborúban megyei csapatversenyeken is első helyezést szerzett, a Deák Történelem Versenyen kétszer első, egyszer második helyet ért el osztálytársaival. Magyar nyelvből a Bolyai Csapatversenyen ötödik helyezett lett.

Jászai Viktória Adrienn hat évig kitűnő tanulmányi eredményt ért el, angol nyelvből nyelvvizsgával rendelkezik. A Keresd a Kémiát Országos Versenyen az évek alatt negyedik, kilencedik és tizedik helyezéseket ért el. A Kitaibel Pál Középiskolai Biológiai és Környezetvédelmi Versenyen az országos döntőben 16. helyezést szerzett. A Megyei Diáknapokon és az iskolai művészeti bemutatókon többször szerepelt eredményesen, emellett az iskolai röplabdacsapat sikereiben is részt vállalt.

A 12.C osztályból:

Bagladi Sára, aki mindvégig kiemelkedő tanulmányi eredményt ért el, emellett az osztályközösségéért is önzetlenül dolgozott. Zenei tehetségével mindig elkápráztatta hallgatóságát, akár együttesben, akár szólistaként szerepelt. Énekét és gitárjátékát a Diáknapok zsűrije is mindig nagyra értékelte: az aranyminősítés mellett a Gálaműsor fellépője is volt. Iskolai rendezvényeken, Művészeti Bemutatókon, sőt városi rendezvényeken is hallhattuk.

A 12.D osztályból:

Török Beatrix, aki 4 éven keresztül jeles tanulóként nemcsak osztályközösségének volt motorja, hanem a diákönkormányzat egyik leghasznosabb tagjaként a DÖK-díjat is megkaphatta volna. Az iskolai közösség életének szervezésben a legmegbízhatóbbak közé tartozott, egyéni érdekeit alárendelte a közösség céljainak. Emellett minden évben indult a Fejér Megyei Diáknapokon, több kategóriában is, mindig ezüst és arany minősítést szerzett. Népdaléneklésével rendszeres résztvevője volt iskolai és városi rendezvényeknek.

Börcsök Olivér, akit bizonyára sokan ismernek a városból, hiszen 14 éves korától láthattuk színpadon, miközben tanulmányi kötelességeinek is becsülettel eleget tett. Az iskolai diákéletből is kivette részét, osztálya királyjelöltje volt az idei Vasváris Héten. Játszott a Koldus és királyfiban, a János vitézben, Gorsiumban a Madarakban, az 56 csepp vérben, Csehov Három nővérében. Mindeközben tagja volt az iskolai énekkarnak, diákszínpadnak, képviselte iskoláját a Fejér Megyei Diáknapokon. 2015-ben 6 kategóriában szerzett arany minősítést, táncprodukciója Beliczai Bélával kategóriadijas lett. A 2016-os Fehérvári Versűnnep győztese, a Starfactory Veszprém Tehetségkutató verseny különdíjasa. Az országos Szép Magyar Beszéd versenyen Kazinczy-érmet kapott. A sok iskolán túlmutató elfoglaltságai és eredményei ellenére megtett mindent azért, hogy a vasváris közösség hasznos tagja legyen.

A Kiváló kultúrmunkáért kitüntetést az idén két tanuló is kiérdemelte:

A 12.C osztályból **Bihari Róbert**, aki minden évben eredményesen szerepelt a Fejér Megyei Diáknapokon, fuvolajátékával nemcsak az iskolai Művészeti Bemutatókon lépett fel, hanem városi rendezvények és iskolai ünnepségek műsorát is színesítette. Jeles tanulmányi eredménye, szorgalma példaként szolgálhat minden vasváris diáknak.

A szintén 12.C-s **Grimm Gergely**, aki kiváló zongoristaként eredményeivel dicsőséget szerzett iskolájának a Fejér Megyei Diáknapokon, az iskolai énekkarnak 4 éven keresztül nemcsak tagja volt, hanem zongorakísérője is. A Művészeti Bemutatókon szólósikerei mellett más produkciók sikeréhez is önzetlenül hozzájárult hangszerjátékával.

Kiemelt könyvjutalmat kapnak:

Palásti László, Törvényi Máté és Szente Milán, a 12.A osztályból, akik mindvégig jeles tanulmányi eredményük mellett a Népek Tavasza Országos Történelem Verseny döntőjében csapatban első, a Nagy Háború Országos versenyen csapatban szintén első helyezettek lettek, a Szent István Történelmi Versenyen és a Székesfehérvár az első világháborúban megyei csapatversenyeken is első helyezést szereztek, a Deák Történelem Versenyen kétszer első, egyszer második helyezést értek el osztálytársaikkal.

Szabó Botond 12.B osztályos tanuló, aki az Édes anyanyelvünk nyelvhasználati verseny országos és Kárpát-medencei döntőjében kimagasló teljesítményéért elismerő oklevelet kapott.

Nemes Lilla 12.C osztályos tanuló, aki a francia nyelvi OKTV országos döntőjében 16. helyezést ért el.

A 2016/2017-es tanév **Jó tanuló-jó sportoló** címet: **Strobl Anita** 12.D osztályos tanuló kapja, aki jeles tanulmányi eredménye mellett öttusa sportágban csapattagként többszörös országos bajnok, az idei Utánpótlás Országos Bajnokságon egyéniben 3., csapatban 1. helyezett válogatott versenyző. Ifjúsági Európa-bajnokságon váltóban 3. Világbajnokságon 2. helyezett. Az iskola mezei futó csapatának tagjaként az Országos Mezei Futó Diákolimpia 2. helyezettje.

Az **Év sportolója** címet idén a fiúk közül a 12.B-s **Király Bence** kapja, aki többszörös dobogós helyezett háromtusa csapatban és váltóban, az idei évben az Országos Öttusa Utánpótlás Bajnokságon 1. helyezett csapatban. A Megyei Mezei Futó Diákolimpián az 1. helyezett csapat tagja, az Országos Döntő résztvevője.

Az **Év sportolója** címet a lányok közül a szintén 12.B-s **Balsay Dalma** szerezte meg, aki a Dávid Kornél Kosárlabda Akadémia játékosa. Kosárlabda sportágban 6 éven át az iskola csapatának erőssége. Diákolimpiai atlétika versenyeken távolugrásban városi, megyei versenyek dobogós helyezettje.

Az **Ocskay-díjat** **Erdély Botond** 12. B osztályos tanuló, a Fehérvár AV19 válogatott jégkorongozója kapja. A 2015/2016-os EBYL és Magyar Bajnokság 1. helyezett, 2016. évi U20 Világbajnokság 1. helyezett, a 2016. U18 Világbajnokság 1. helyezett csapatának tagja.

A Diákönkormányzat díját egy olyan tanuló kapja, aki éveken át osztályközösségének szervezője, irányítója volt. Munkáját mindig lelkesen, önfeláldozóan végezte. Fontosabbnak tartotta a vasváris diákélet minőségének javítását a saját szabadidejénél. A Vasvári diákönkormányzatának oszlopos tagja volt, akire mindig lehetett számítani és aki nemcsak iskolájában, hanem a Városi Diáktanácsban is képviselte diáktársai érdekeit. Ő pedig nem más, mint a 12.A-s *Novák Lilla*.

Könyvjutalomban részesültek a diáksportban végzett eredményes munkájukért:

- 12.A osztályból: *Csoma Gabriella, Koller Botond, Koltai Léna, Orczi Krisztián Bence, Szabó Blanka*
- 12.B osztályból: *Csizmazia Nóra, Kiss Patrícia*
- 12.C osztályból: *Korponai Zoltán, Munkácsy Máté*
- 12.D osztályból: *Békefi Enikő*

Tanulmányi eredményükért, sport- és művészeti tevékenységükért:

- 12.A osztályból: *Sándor Aliz, Varga Petra, Kneifel Áron*
- 12.B osztályból: *Turcsán Márton*

Tanulmányi eredményükért, sporttevékenységükért:

- 12.A osztályból: *Markó Aliz Izabella*
- 12.B osztályból: *Horváth Bence*

Közösségi munkájukért és sporttevékenységükért:

- 12.B osztályból: *Kocsis András, Kovári Lilien*

Közösségi munkájukért és művészeti tevékenységükért:

- 12.C osztályból: *Molnár Máté*

Sport- és művészeti tevékenységükért:

- 12.A osztályból: *Szeghalmi Sára, Vágó Kata*

Tanulmányi eredményükért és művészeti tevékenységükért:

- 12.C osztályból: *Csoknyay Adél*

Tanulmányi eredményükért

12.B osztályból: *Gál Dorka, Tiringer Virág*
12.C osztályból: *Filkorn László*
12.D osztályból: *Bátai Nóra, Simkó Boglárka*

Tanulmányi eredményükért és közösségi munkájukért:

12.B osztályból: *Herczog Roberta, Osztotics Anett*

Művészeti tevékenységükért:

12.A osztályból: *Kálmán Eszter Magdolna, Király Dzszenifer, Lukács Gabriella,*
 Szakács Réka Fanni
12.C osztályból: *Horváth Karina*
12.D osztályból: *Dóra Donát, Scheller Naomi, Scheller Richárd, Scheer Panna*

Közösségi munkájukért:

12.A osztályból: *Füredi Bálint, Lakatos Zita*
12.B osztályból: *Mika Levente*
12.C osztályból: *Hajdu Zsófia*
12.D osztályból: *Szalai Réka, Zsombok Eszter*

A 2016/2017. tanév tanulmányi és sporteredményei

FEJÉR MEGYEI KÖZÉPISKOLÁSOK ORSZÁGOS MATEMATIKAVERSENY

Döntőbe jutottak:

9. évfolyam **Csehovics Dániel** (9.C); **Timár Gergely** (9.C)

felkészítő tanár: Peidl-Örkényi Helén

11. évfolyam **Kreidl Kitti** (11.A); **Temesvári Eszter** (11.D)

felkészítő tanár: Démuthné Merkl Katalin, Kiffer Zoltán

12. évfolyam **Szegedi Marcell** (12.C)

felkészítő tanár: Csordásné Marton Melinda

XXVIII. ZRÍNYI ILONA MATEMATIKA VERSENY

9. évfolyam

Csapatban

1. helyezés: csapattagok: **Csehovics Dániel** (9.C); **Kiss Orsolya** (9.);
Horváth Balázs (9.B)

felkészítő tanár: Peidl-Örkényi Helén, Démuth Csaba

Egyéniben

2. helyezés: **Csehovics Dániel** (9.C)

felkészítő tanár: Peidl-Örkényi Helén

4. helyezés: **Horváth Balázs** (9.A)

felkészítő tanár: Démuth Csaba

10. évfolyam

Csapatban

3. helyezés: csapattagok: **Nagy-Ludassy Fruzsina** (10.D); **Ratkovics Flóra** (10.D);
Trombitás Zalán (10.C)

*felkészítő tanár: Csákberényi-Nagy Erzsébet,
Horváthné Bohner Teréz, Kovácsné Csornai Márta*

11. évfolyam

Csapatban

2. helyezés: csapattagok: **Klupács András** (11.C); **Kreidl Kitti** (11.A);
Tóth Dániel (11.A)

felkészítő tanár: Peidl-Örkényi Helén, Démuthné Merkl Katalin

Egyéniben

3. helyezés: **Kreidl Kitti** (11.A)

felkészítő tanár: Démuthné Merkl Katalin

ARANY DÁNIEL MATEMATIKAVERSENY

2. fordulójába jutottak:

Kedves Tamara Lilla (9.A); **Horváth Balázs** (9.A); **Csehovics Dániel** (9.C)
felkészítő tanár: Peidl-Örkényi Helén, Démuth Csaba

NEMZETKÖZI KENGURU MATEMATIKA VERSENY MEGYEI FORDULÓ

9. évfolyam

3. helyezés: **Csehovics Dániel** (9.C),
6. helyezés: **Kedves Tamara Lilla** (9.A)
felkészítő tanár: Peidl-Örkényi Helén, Démuth Csaba

10. évfolyam

2. helyezés: **Trombitás Zalán** (10.C))
felkészítő tanár: Kovácsné Csornai Márta

11. évfolyam

5. helyezés: **Kreidl Kitti** (11.A)
felkészítő tanár: Démuthné Merkl Katalin

12. évfolyam

5. helyezés: **Palásti László** (12.A)
felkészítő tanár: Horváthné Bohner Teréz

SZIPORKA ORSZÁGOS EGYENLETMEGOLDÓ MATEMATIKAVERSENY

Országos döntőbe jutott:

Kreidl Kitti (11.A)
felkészítő tanár: Démuthné Merkl Katalin

BOLYAI MATEMATIKA CSAPATVERSENY

4. helyezés: 8.A csapata
csapattagok: **Nemes Dominik Márk, Hekkel Zsolt, Kotsis Gergő, Tóth Tamás**
felkészítő tanár: Csákberényi-Nagy Erzsébet

6. helyezés: 7.A csapata
csapattagok: **Kunos Réka, Luka Tímea, Eszes Gergő, Izsák Béla**
felkészítő tanár: Szőkéné Kiss Erika

SZIPORKA ORSZÁGOS EGYENLETMEGOLDÓ MATEMATIKA VERSENY DÖNTŐ

1. helyezés: **Kreidl Kitti** (11.A)
felkészítő tanár: Démuthné Merkl Katalin

SUDOKU VERSENY

1. helyezés: **Sarok Eszter** (8.B)

LÁNCZOS KORNÉL MEGYEI FIZIKAVERSENY

1. helyezés: **Szatmári Eszter** (10.A)

felkészítő tanár: Csordásné Marton Melinda

MIKOLA SÁNDOR ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TEHETSÉGGUTATÓ FIZIKAVERSENY

2. fordulójába jutott: **Timár Gergely** (9.C)

felkészítő tanár: Peidl-Örkényi Helén

KODOLÁNYI TERMÉSZETTUDOMÁNYOS MŰVELTSÉGI VETÉLKEDŐ

2. helyezés: Vasváris csapat

csapattagok: **Puklics Barbara** (11.B); **Tóth Lilla** (11.B);

Tóth Dániel (11.A); **Turcsán Bálint** (11.B)

felkészítő tanár: Démuthné Merkl Katalin,

Jáger Zsófia, Szabó Endre

HLAVAY JÓZSEF ORSZÁGOS KÖRNYEZETTUDOMÁNYI ÉS MŰSZAKI DIÁKKONFERENCIA

Műszaki szekció

1. helyezés: **Szatmári Eszter** (10.A)

felkészítő tanár: Csordásné Marton Melinda

IRINYI JÁNOS KÖZÉPISKOLAI KÉMIAVERSENY

Országos döntőbe jutott: **Fent Máté** (10.A)

felkészítő tanár: Szabó Endre

„KÖLTŐNK ÉS KORA” JÓZSEF ATTILA MŰVELTSÉGI VETÉLKEDŐ

2. helyezés: Vasváris csapat

csapattagok: **Bagladi Sára** (12.C); **Kneifel Áron** (12.A);

Lakatos Zita (12.A); **Vágó Kata** (12.A)

felkészítő tanár: Szalainé Szántó Marianna

FRANCIA NYELVI OKTV

Országos döntőjébe jutott: **Nemes Lilla** (12.C)
felkészítő tanár: Nagyné Katona Mária

ORSZÁGOS ÁLTALÁNOS ISKOLAI NÉMET NYELVI VERSENY MEGYEI DÖNTŐ

7. évfolyam

1. helyezés: **Keszei Réka** (7.B)
6. helyezés: **Sógorka Dóra** (7.B)
felkészítő tanár: Óber-Fekete Noémi

KI TUD TÖBBET OLASZORSZÁGRÓL ORSZÁGOS MÚVELTSÉGI VETÉLKEDŐ

Döntőjébe jutottak: **Szántó Cintia** (10.D)
Kovács Sára Kata (10.A)
*felkészítő tanár: Baranyainé Endrődi Melinda,
Óber-Fekete Noémi*

KREATÍV TÖRTÉNELEM VERSENY ORSZÁGOS DÖNTŐ

3. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: **Csabai Csenge** (11.A), **Csoknyai Dávid** (11.B);
Szarka Eszter (11.A); **Varga Flóra** (11.A);
8. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: **Balogh Panna** (11.B); **Hered Barbara** (11.B);
Nagy Fanni (11.B); **Varjú Réka** (11.B)
felkészítő tanár: Kohutné Simon Erika

SAVARIA ORSZÁGOS TÖRTÉNELEM VERSENY MEGYEI FORDULÓ

3. helyezés: **Dóczy Ezster** (9.B)
felkészítő tanár: Rideg Imre

BELVÁROSI 7 PRÓBA – (A SZÉKESFEHÉRVÁRI DIÁKTANÁCS ÁLTAL SZERVEZÉSÉBEN)

Általános iskolai kategóriában

1. helyezés: 8. A osztály csapata

csapattagok: *Nemes Dominik Márk, Hekkel Zsolt, Tóth Tamás, Kotsis Gergő*

Középiskolai kategóriában

1. helyezés: 11. A osztály csapata

csapattagok: *Sábián Anna, Réti Boglárka, Rechner Rebeka, Rechner Veronika*

VÁROSI HÁROMSZERES TORNAVERSENY

Csapat, összetett

2. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: **Bakonyi Lili** (9.C); **Kovács Luca** (10.B);
Krár Fanni (9.D); **Tátrai Réka** (9.D)

Egyéni összetett

2. helyezés: **Kovács Luca**
3. helyezés: **Bakonyi Lili**

Talaj

2. helyezés: **Kovács Luca**
3. helyezés: **Bakonyi Lili**

Ugrás

1. helyezés: **Kovács Luca**
3. helyezés: **Bakonyi Lili**

Gerenda

1. helyezés: **Kovács Luca**
3. helyezés: **Bakonyi Lili**

MEGYEI HÁROMSZERES TORNAVERSENY

Csapat, összetett

1. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: **Bakonyi Lili** (9.C); **Kovács Luca** (10.B);
Krár Fanni (9.D); **Tátrai Réka** (9.D)

Egyéni összetett

1. helyezés: **Kovács Luca**
3. helyezés: **Bakonyi Lili**

Talaj

2. helyezés: **Kovács Luca**
3. helyezés: **Bakonyi Lili**

Ugrás

1. helyezés: **Kovács Luca**
3. helyezés: **Bakonyi Lili**

Gerenda

2. helyezés: **Kovács Luca**

RITMIKUS GIMNASZTIKA KOMÁROM KUPA VERSENY

1. helyezés: **Béres Anna** (7.B)

VÁROSI MEZEI FUTÓ DIÁKOLIMPIA

IV. korcsoport – fiúk - csapat

1. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: *Szentprónai Dominik* (7.A); *Bánfi Zsombor* (7.B);
Botos Imre (7.B); *Szücs Dávid* (7.A); *Végh Botond* (8.A)

Egyéniben:

1. helyezés: *Szentprónai Dominik* (7.A);

MEGYEI MEZEI FUTÓ DIÁKOLIMPIA

IV. korcsoport – fiúk - csapat

2. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: *Szentprónai Dominik* (7.A); *Bánfi Zsombor* (7.B);
Botos Imre (7.B); *Szücs Dávid* (7.A); *Végh Botond* (8.A)

Egyéniben:

1. helyezés: *Szentprónai Dominik* (7.A);

V. korcsoport – lányok - csapat

2. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: *Koleszár Zsófia* (9.B); *Horváth Dóra* (9.B);
Csörgő Dóra (9.A); *Bereczki Karina* (9.C); *Jáksó Virág* (10.D)

Egyéniben:

2. helyezés: *Koleszár Zsófia* (9.B)

VI. korcsoport – fiúk - csapat

1. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: *Plesz Boldizsár* (11.A); *Király Bence* (12.B);
Koleszár Sándor (12.B); *Kneifel Áron* (12.A)

Egyéniben:

2. helyezés: *Plesz Boldizsár* (11.A)
3. helyezés: *Király Bence* (12.B)

VI. korcsoport – lányok - csapat

2. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: *Kiss Virág* (10.A); *Strobl Anita* (12.D);
Békefi Enikő (12.D); *Koltai Léna* (12.A);

Egyéniben:

3. helyezés: *Kiss Virág* (10.A)

ORSZÁGOS MEZEI FUTÓ DIÁKOLIMPIA

V. korcsoport - lányok

7. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: **Bereczki Karina** (9.C); **Csörgő Dóra** (9.A)
Horváth Dóra (9.B); **Koleszár Zsófia** (9.B); **Jáksó Virág** (10.D)

VI. korcsoport - lányok

7. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: **Kiss Virág** (10.A); **Koltai Léna** (12.A);
Békefi Enikő (12.D); **Strobl Anita** (12.D)

VÁROSI ALAPFOKÚ RÖPLABDA BAJNOKSÁG

Lányok

2. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: **Csizmazia Nóra** (12.B); **Csoma Gabriella** (12.A);
Jászai Viktória (12.A); **Markó Alíz** (12.A); **Novák Lilla** (12.A);
Sándor Alíz (12.A); **Szabó Blanka** (12.A); **Szeghalmi Sára** (12.A);
Vágó Kata (12.A); **Kovács Petra** (10.A); **Rostási-Szabó Kamilla** (9.D);
Varga Petra (12.A)

VÁROSI RÖPLABDA DIÁKOLIMPIA

IV. korcsoport

3. helyezés: **Ág Kristóf** (9.A); **Botos Imre** (7.B); **Brettschneider Tamás** (8.B)
Góbi Marcell (8.A); **Gombás Gergő** (7.B); **Káldi Gergely** (8.B);
Lendvai Martin (8.A); **Vida Máté** (9.B)

MEGYEI RÖPLABDA DIÁKOLIMPIA

V-VI. korcsoport

2. helyezés: **Csizmazia Nóra** (12.B); **Csoma Gabriella** (12.A);
Jászai Viktória (12.A); **Markó Alíz** (12.A); **Novák Lilla** (12.A);
Sándor Alíz (12.A); **Szabó Blanka** (12.A); **Szeghalmi Sára** (12.A);
Vágó Kata (12.A); **Kovács Petra** (10.A); **Rostási-Szabó Kamilla** (9.D);
Varga Petra (12.A)

MEGYEI TOLLASLABDA DIÁKOLIMPIA

A kategória

1. helyezés: **Nagy Márton** (9.B)
2. helyezés: **Tárkány-Szűcs Dóra** (8.B)
3. helyezés: **Nagy Ádám** (9.A)

B kategória

3. helyezés: **Herczeg Péter** (9.C)

FLOORBALL VÁROSI ALAPFOKÚ BAJNOKSÁG

Lányok

3. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: **Békefi Enikő** (12.); **Bócz Gabriella** (9.C);
Samu Alexandra (12.B); **Kiss Patrícia** (12.B); **Nagy Klaudia** (12.A);
Schütz Alíz (12.D)

Fiúk

3. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: **Horváth Bence** (12.B); **Kocsis András** (12.B);
Karikás Viktor (11.B); **Nagy Richárd** (12.A)

VÁROSI ALAPFOKÚ KOSÁRLABDA BAJNOKSÁG

V-VI. korcsoport

1. helyezés: **Balázs Ádám** (11.A); **Binszki Balázs** (11.A); **Horváth Bence** (12.B);
Határhegyi Gergely (11.A); **Kálmán Gergő** (10.D); **Kneifel Áron** (12.A);
Kocsis András (12.B); **Orczi Bence** (12.A); **Plesz Boldizsár** (11.A);
Szabó Zsombor (10.A)

VÁROSI KOSÁRLABDA DIÁKOLIMPIA

IV. korcsoport - lányok

3. helyezés: **Balogh Blanka** (9.A); **Büki Adél** (8.A); **Diószegi Krisztina** (8.B);
Farkas Zsófia (7.B); **Hajdú Zsófia** (8.B); **Horváth Dóra** (8.A);
Rostási-Szabó Emma (7.A); **Bende Nikolett** (7.A); **Gál Réka** (7.B);
Pankaczi Petra (9.A); **Tárkányi-Szűcs Dóra** (8.B)
felkészítő tanár: Kovács Tímea

IV. korcsoport - fiúk

1. helyezés: **Ág Kristóf** (8.A); **Brettschneider Tamás** (8.B), **Bükki Áron** (7.A);
Fehér László (7.A); **Góbi Marcell** (8.A); **Gombás Gergő** (7.B);
Káldi Gergely (8.B); **Kukoda Ákos** (9.B); **Tóth András** (9.A);
Szűcs Dávid (7.A); **Pákozdi Csongor** (7.B)

MEGYEI KOSÁRLABDA DIÁKOLIMPIA

IV. korcsoport - fiúk

1. helyezés: **Ág Kristóf** (8.A); **Brettschneider Tamás** (8.B), **Bükki Áron** (7.A);
Fehér László (7.A); **Góbi Marcell** (8.A); **Gombás Gergő** (7.B);
Káldi Gergely (8.B); **Kukoda Ákos** (9.B); **Tóth András** (9.A);
Szűcs Dávid (7.A); **Pákozdi Csongor** (7.B)

ASZTALITENISZ VÁROSI ALAPFOKÚ BAJNOKSÁG

Fiúk

2. helyezés: *Nagy Richárd* (12.A); *Kiss Márk* (11.D)

VÁROSI ALAPFOKÚ KÉZILABDA BAJNOKSÁG

Lányok

2. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: *Réti Flóra* (9.D); *Zsoldos Réka* (9.D); *Ág Eszter* (11.B);
Paulik Eszter Anna (9.C); *Csanádi Gréta* (10. B); *Tóth Lilla* (11.B);
Herczog Boróka (11.B); *Rendek Janka* (11.B); *Vörös Fanni* (12.C);
Horváth Karina (12.C); *Kóti Renáta* (12.D)

LABDARÚGÁS DIÁKOLIMPIA VÁROSI DÖNTŐ

IV. korcsoport

1. helyezés: *Bálint Tamás* (8.B); *Brettschneider Tamás* (8.B); *Hekkel Zsolt* (8.A);
Hruskó Gergő (8.B); *Joszkin Péter* (8.A); *Káldi Gergely* (8.B);
Lendvai Martin (8.A); *Radvánszki Máté* (7.B)

LABDARÚGÁS DIÁKOLIMPIA MEGYEI FORDULÓ

IV. korcsoport

1. helyezés: *Bálint Tamás* (8.B); *Brettschneider Tamás* (8.B); *Hekkel Zsolt* (8.A);
Hruskó Gergő (8.B); *Joszkin Péter* (8.A); *Káldi Gergely* (8.B);
Lendvai Martin (8.A); *Radvánszki Máté* (7.B)

V-VI. korcsoport

3. helyezés: *Erdész Krisztián* (12.C); *Csordás Tamás* (12.D); *Pártai Márk* (12.D);
Turcsán Márton (12.B); *Kocsis András* (12.B); *Koller Botond* (12.A);
Turcsán Bálint (11.B); *Takács Henrik* (11.B); *Plesz Boldozsár* (11.A)

VÁROSI LABDARÚGÁS FAIR PLAY CUP

Fiúk

1. helyezés: *Bernáth Bálint* (11.D); *Horváth Bence* (12.B); *Jámbor Tamás* (10.D);
Turcsán Márton (12.B); *Kocsis András* (12.B); *Koller Botond* (12.A);
Turcsán Bálint (11.B); *Takács Henrik* (11.B); *Plesz Boldozsár* (11.A),
Bernáth Bálint (11.D); *Förhécz Ádám* (11.D); *Kiss Márk* (11.D)

Lányok

1. helyezés: *Békefi Enikő* (12.D); *Gajdóczi Barbara* (9.A); *Gombos Luca* (9.A);
Gödri Gitta (9.A); *Horváth Csenge* (10.B); *Horváth Ildikó* (10.A);
Kiss Patrícia (12.B); *Gál Patrícia* (10.B); *Nagy Boglárka* (11.D);
Udvaros Dóra (11.D); *Váncsa Kitti* (9.B)

KASZÁS KUPA KÖZÉPISKOLÁS TEREMLABDARÚGÓ TORNA

3. helyezés: Vasváris csapat
csapattagok: *Horváth Bálint* (9.A); *Kocsis András* (12.B);
Kovács Ádám (11.A); *Kurucz Áron* (10.A); *Szamarasz Periklész* (10.B);
Szabó Renátó (12.D); *Turcsán Márton* (12.B); *Kovács Dávid* (10.A)

MEGYEI LABDARÚGÁS FAIR PLAY CUP

V-VI. korcsoport - fiúk

2. helyezés: *Erdész Krisztián* (12.C); *Csordás Tamás* (12.D); *Pártai Márk* (12.D);
Turcsán Márton (12.B); *Kocsis András* (12.B); *Koller Botond* (12.A);
Turcsán Bálint (11.B); *Takács Henrik* (11.B); *Plesz Boldozsár* (11.A),
Bernáth Bálint (11.D); *Förhécz Ádám* (11.D); *Kiss Márk* (11.D)

V-VI. korcsoport - lányok

1. helyezés: *Békefi Enikő* (12.D); *Gombos Luca* (9.A); *Gödri Gitta* (9.A);
Horváth Csenge (10.B); *Gél Patrícia* (10.B); *Udvaros Dóra* (11.D);
Nagy Boglárka (11.D); *Váncsa Kitti* (9.B)

MEGYEI ÚSZÁS DIÁKOLIMPIA

1. helyezés: *Stróbl Anita* (12.D) 100m gyors
2. helyezés: *Kovári Lilien* (12.B) 100 m hát
Korponai Zoltán (12.C) 100 m gyors
Koleszár Zsófia (9.B) 100 m gyors

KYOKUSHIN KARATE DIÁKOLIMPIA TERÜLETI DÖNTŐ

1. helyezés: *Kreidl Kitti* (11.A)
2. helyezés: *Dvéri Maja* (9.B)

KYOKUSHIN KARATE DIÁKOLIMPIA ORSZÁGOS DÖNTŐ

2. helyezés: *Kreidl Kitti* (11.A)
testenevelő: Majorné Szloboda Mária

SPORTMÁSZÁS DIÁKOLIMPIA ORSZÁGOS DÖNTŐ

3. helyezés: *Sándor Réka* (9.B)
5. helyezés: *Varga Petra* (12.A)

*felkészítő tanárok: Majorné Szloboda Mária, Kovács Tímea,
Kiffer Zoltán, Müller Csaba*

2016/2017 félévi statisztika																					
Osztály	létszám	kitűnő	jeles	jó	közepes	elég- séges	elég- telen	osztályo- zatlan	tanulmá- nyi átlag	Tanulmányi rangsor			Egy főre jutó hiányzás			Hiányzási rangsor					
														igazolt	igazo- latlan	igazolt			igazolatlan		
7.A	36	1	8	27	0	0	0	0	4,52	1.	7.A	4,52	7.A	671	0,00	1.	7.B	553	1.	7.A	0,00
7.B	35	0	2	32	0	0	0	1	4,40	2.	8.A	4,52	7.B	553	0,00	2.	7.A	671	2.	7.B	0,00
8.A	31	0	6	25	0	0	0	0	4,52	3.	7.B	4,40	8.A	822	0,00	3.	8.B	745	3.	8.A	0,00
8.B	32	0	3	22	7	0	0	0	4,13	4.	9.C	4,35	8.B	745	0,00	4.	12.D	750	4.	8.B	0,00
9.A	35	2	1	23	8	0	1	0	4,08	5.	9.B	4,26	9.A	991	9,00	5.	9.C	763	5.	9.B	0,00
9.B	34	2	5	23	2	0	1	1	4,26	6.	9.D	4,24	9.B	984	0,00	6.	8.A	822	6.	9.C	0,00
9.C	35	0	5	29	1	0	0	0	4,35	7.	12.A	4,24	9.C	763	0,00	7.	11.C	839	7.	9.D	0,00
9.D	35	2	2	26	5	0	0	0	4,24	8.	10.D	4,18	9.D	864	0,00	8.	9.D	864	8.	10.C	0,00
10.A	30	1	3	16	8	0	2	0	3,84	9.	8.B	4,13	10.A	1 177	14,00	9.	10.D	906	9.	10.D	0,00
10.B	34	0	0	16	16	0	0	2	3,83	10.	9.A	4,08	10.B	1 478	2,00	10.	9.B	984	10.	11.B	1,00
10.C	32	1	2	16	11	0	1	1	3,96	11.	12.D	4,05	10.C	1 251	0,00	11.	12.B	989	11.	12.D	1,00
10.D	29	0	1	22	4	0	0	2	4,18	12.	12.B	4,03	10.D	906	0,00	12.	9.A	991	12.	10.B	2,00
11.A	35	1	4	18	8	0	3	1	3,93	13.	11.D	4,01	11.A	1 296	7,00	13.	12.A	1 021	13.	11.D	2,00
11.B	36	2	4	17	11	0	2	0	3,89	14.	10.C	3,96	11.B	1 787	1,00	14.	10.A	1 177	14.	11.A	7,00
11.C	34	0	1	16	15	0	0	2	3,75	15.	12.C	3,96	11.C	839	7,00	15.	12.C	1 184	15.	11.C	7,00
11.D	36	1	2	21	11	0	1	0	4,01	16.	11.A	3,93	11.D	1 427	2,00	16.	10.C	1 251	16.	12.B	7,00
12.A	33	0	8	20	5	0	0	0	4,25	17.	11.B	3,89	12.A	1 021	24,00	17.	11.A	1 296	17.	12.C	7,00
12.B	34	1	1	20	10	0	0	2	4,03	18.	10.A	3,84	12.B	989	7,00	18.	11.D	1 427	18.	9.A	9,00
12.C	33	0	4	23	3	0	3	0	3,96	19.	10.B	3,83	12.C	1 184	7,00	19.	10.B	1 478	19.	10.A	14,00
12.D	35	1	3	26	3	0	2	0	4,05	20.	11.C	3,75	12.D	750	1,00	20.	11.B	1 787	20.	12.A	24,00
össz	674	15	65	438	128	0	16	12	4,11	átlag:	4,11			1 025	4,05	átlag:	1 025		átlag:	4,05	
%		2,2%	9,6%	65,0%	19,0%	0,0%	2,4%	1,8%													
Fegyelmi büntetések:			-	szaktanári figyelmeztetés:					15	-	igazgatói figyelmeztetés			3	-	Osztályfőnöki dicséret:			118		
			-	osztályfőnöki figyelmeztetés:					18	-	igazgatói intő:			2	-	Szaktanári dicséret:			135		
			-	osztályfőnöki intés:					8	-	igazgatói rovó:			3	-	Igazgatói dicséret:			3		
			-	osztályfőnöki rovó:					3												

IN MEMORIAM ROMÁN KÁROLY

Gyászol a vasváris közösség, egykori tanárunkat, kollégánkat, barátunkat veszítettük el. Gyászolunk, emlékezünk és nem felejtünk, mert olyan ember távozott az égi tantestületbe, akit 1964-től 1995-ig a magunkénak mondhattunk, s akinek szellemisége ma is meghatározó számunkra.

A Szabolcs megyei Gáván született egy hatgyermekes földműves családban, melyre mindig büszke volt, s talán az a népdalbéli „*gávai sudár torony*” mutatta neki az utat az örök értékek őrzéséhez, a tiszta élethez. Azon az otthonról hozott, ízes, szép szabolcsi nyelven nevelt nemzedékeket a szép szeretetére, szenvedélyes tudásra, emberségre. Mert igazi „*paidagógosz*” volt ő: tanító és erkölcsi nevelő.

Magyar - történelem - filozófia szakon végzett az ELTE Bölcsészkarán, s egy rövid kitérő után került a Vasváriba, óriási tudás birtokában. Mindig is tudtuk, sokkal több ő egy gimnáziumi tanárnál: egyetemi katedra járt volna neki! S mégis, nála szerényebb, tudós tanárt keveset ismerhettünk. Versey Ferenc epigrammája, mintha róla szólna:

*Nézd a' búzakalászt, büszkén emelődik az égnek,
még üres; és ha megért, földre konyíttya fejét.
Kérkedik éretlen kincsével az iskola gyermek,
még a' tellyes eszű Bölcs megalázza magát.*

Körülötte Agórává változott minden: az irodája, a tanári szoba, az otthona, ahol mérhetetlen műveltségével mindig lenyűgözte hallgatóságát. Írók, költők, színészek, levéltárosok, történészek, kutatók, tanárok, az életben helyüket tisztességgel megállók köszönhetik neki pályára kerülésüket.

Szívből örült mások sikereinek, meggyőzte a hozzá fordulókat, hogy értékesek, nagy dolgokra képesek. Ez a gondolat volt pedagógiai alapelve is, e szerint tanított, s igazgatóhelyettesként is ezt kérte tőlünk, kollégáitól.

Amihez nyúlt, értékke vált, mert ő maga volt az érték. A Vasvári pedagógiai programjának preambulumban ma is az ő szavai olvashatók, mert senki sem tudta nála jobban, milyennek kell, kellene lennie egy gimnáziumnak. Célt adott és utat mutatott nekünk, s a mi dolgunk az, hogy példáját kövessük úgy, mint a nagy tanítókét a tanítványok, s mi büszkén maradunk tanítványai mindörökké.

Szenkovits Szilvia

